

**Інститут історії українського суспільства
Київського національного економічного університету
імені Вадима Гетьмана**

Микола Костенко

**Хорольщина та навколишні землі
в Генеральному слідстві про маєтності
1729 – 1731 рр.**

Київ – 2014 р.

ББК

Костенко Микола. Хорольщина та навколишні землі в Генеральному слідстві про маєтності 1729 – 1731 рр.: науково-довідкове видання / Микола Костенко; передмова к. і. н. **Павла Сацького.** – Київ : Центр учбової літератури, 2014. – 130 с. : карта.

Рецензенти:

Юрій Волошин, доктор історичних наук, професор кафедри історії України Полтавського національного педагогічного університету ім. В. Г. Короленка

Ігор Сердюк, кандидат історичних наук, доцент кафедри історії України Полтавського національного педагогічного університету ім. В. Г. Короленка, редактор сайту historians.in.ua

В основі даної публікації – витяги з Генерального слідства про маєтності Лубенського та Миргородського полків Війська Запорізького, що було здійснене в 1729 – 31 рр. Принцип вибірки з «Генерального слідства...» – це належність поселень до історичної Хорольщини й прилеглих до неї земель. У праці містяться наукові коментарі, що ґрунтуються на історичних документах і сучасних публікаціях, перелік яких додається, список персоналій, географічний покажчик.

До книги додається складена автором карта досліджуваної території. Вона являє собою адміністративно-територіальний устрій Лубенського (без північних сотень) та Миргородського полків станом на початок 1731 р. з відображенням всіх населених пунктів тогочасної Хорольщини й прилеглих до неї земель за даними Генерального слідства про маєтності.

Для всіх, хто цікавиться історією Полтавщини, українського козацтва, соціально-економічних відносин в Україні часів Гетьманщини.

ISBN 978-611-01-0675-7

© Микола Костенко, текст, 2014

© Павло Сацький, передмова, 2014

Передмова

Соціальна історія протягом останніх сотні років набула потужного розвитку й популярності і зайняла своє почесне місце серед історичних дисциплін, потіснивши історію політичну і військову. Інтерес до соціальної історії не даремний, оскільки в основі будь-якого політичного утворення і процесу є соціальні передумови. Політику рухають звичайні люди, зі своїми інтересами й проблемами, ці люди створюють культуру, з якої потім постає етнос і, нарешті, народ і нація.

Українці пережили протягом своєї історії численні політичні перипетії й трагічні події, але зуміли зберегти свою культуру і розвивати її, не зважаючи на складні умови свого буття під владою етнічно не рідних їм держав. Завдяки своїй культурній ідентичності українці на своїх етнічних територіях зберегли власну національну ідентичність та прийшли до створення нації й державності.

Господарське життя, його соціальна організація протягом століть складала економічну основу існування української культури та її розвитку. Опис Хорольського повіту, запропонований автором даного видання, слід розглядати саме як спробу відслідкувати і проаналізувати еволюцію процесу господарського освоєння і обживання територій, які за правом можна вважати колискою української культури. Первинні господарські одиниці, як то маєтки і двори, були основою освоєння українцями їхньої етнічної території, складала підвалини соціального устрою і стратифікації. Адже тут складалась соціальна ієрархія саме українського суспільства, хоча і в рамках іншої держави. А соціальна ієрархія на міцній господарській основі є основа державності, оскільки державність ґрунтується на гарантіях і повазі інтересів людини. Отже, чим складнішою є соціальна структура і система господарських відносин в рамках одного народу тим ближче

суспільство стає до осмислення ідеї власної національної державності. Дослідження маєтностей і дворів Хорольщини у період Гетьманщини XVII-XVIII ст. розкриває нам процес структурування системи відносин власності й володіння в межах одного повіту і чинники, які на нього впливали у доволі складний історичний період пошуку українським народом моделі власної державності. Крім того, кожне господарство є первинним культурним осередком зі своїми звичаями і традиціями, які передаються із покоління у покоління, зберігаючи так національну пам'ять і складаючи культуру народу.

Довідкові видання про підвалини соціально-господарського буття українського народу цінні й тим, що пробуджують інтерес до збереження власних коренів у читача, стимулюють його до пошуку власного коріння, двору своїх предків. Лише шанування місця, з якого почато рід, кладе початок любові до малої і великої Батьківщини. Автором покладено в скарбничку цінностей доволі вагомий внесок. Тому дослідження, яке було здійснено Миколою Костенком, становить значний вклад у вивчення історії українського суспільства на прикладі невеликої моделі у короткий проміжок історичного часу в самому серці формування українського народу.

Павло Сацький,

к. і. н., заступник директора
Інституту історії українського суспільства
КНЕУ ім. Вадима Гетьмана.

Слово автора-укладача

Соціально-історичні дослідження українського суспільства є не лише цікавим заняттям, але й важливою справою для просвітницької та виховної роботи з підростаючим поколінням, для збагачення знань дорослих громадян з історії рідного краю, історії України. Історичне краєзнавство тісно пов'язане з історичною демографією, соціальною історією, з тими науками та навчальними дисциплінами, завдяки яким українське суспільство вивчається не лише у короткостроковому проміжку, але й з оглядом історичних періодів у кілька століть.

Нинішнє покоління науковців: соціологів, економістів, демографів, правників, мовознавців, які цікавляться економічними, соціальними, трудовими відносинами у суспільстві, міграційними процесами, змінами в етнокультурному середовищі, процесами відтворення населення і державотворення не може нехтувати першоджерелами, які збереглися для нас у бібліотеках та архівах, не може не використовувати історичні методи досліджень. Тому й не дивно, що сьогодні зростає інтерес дослідників до регіональної історії, історичного краєзнавства, історії конкретних громад, суспільних рухів і братств.

Цікавим питанням, яке лежить «на стику» історії державного будівництва, історичного краєзнавства та історичної демографії, є питання історії освоєння народом певних територій, розвитку місцевого самоврядування та змін адміністративно-територіального устрою. Для становлення української державності в XVII ст. ключову роль відіграло повстання під проводом Богдана Хмельницького, яке переросло в національну революцію. Молода козацька держава повинна була впорядковувати свою діяльність, свої кордони та свій внутрішній устрій. Полково-сотенна організація військової держави Хмельницького закріпилася майже на 150 років; вона була основою й для цивільних правовідносин в Україні XVII – XVIII століть.

Існуючі та видані науково-довідкові праці з історії адміністративно-територіального устрою Центральної та Лівобережної України періоду існування Гетьманщини нинішнім дослідникам у своїй більшості відомі. Вони¹ надають читачам дані про адміністративний устрій та перелік населених пунктів відповідних територій з середини XVIII ст. і до його кінця. При цьому, маємо недостатньо довідникової літератури та опублікованих джерел з другої половини XVII – першої половини XVIII ст. Публікації ж досить популярних нині джерел: ревізій та присяг полків здійснюються в загальноукраїнському вимірі нерівномірно. Якщо взяти до розгляду, наприклад, Лубенський, Миргородський та Полтавський полки, то Лубенський потребує ніні посиленої уваги дослідників, щоб наздогнати за кількістю опублікованих джерел двоє інших². Також бракує й спеціальних

¹ *Зазначимо найвідоміші*: Генеральний опис Лівобережної України 1765 – 1769 рр.: покажчик населених пунктів. – К., 1959 р.; Описи Київського намісництва 70-80-х років XVIII ст.: Описово-статистичні джерела / АН УРСР. Археогр. комісія та ін.: Упоряд. Г. В. Болотова та ін.; Редкол.: П. С. Сохань (відп. ред.) та ін. – К.: Наук. думка, 1989. – 393 с.; Адміністративно-територіальний устрій Лівобережної України 50-х років XVIII ст.: каталог населених пунктів (за арх. матер. подат. реєстрів) / АН УРСР. Археогр. комісія та ін.: Упоряд. Т. Н. Цимбал; наук. конс. В. В. Страшко; відп. ред. В. А. Смолій. – К., 1990 р.; Описи Лівобережної України кінця XVIII – початку XIX ст. / НАН України. Археогр. комісія та ін.: Упоряд. Т. Б. Ананьєва; відп. ред. П. С. Сохань. – К.: Наук. думка, 1997.

² *Див., н-д*: Джерела з історії Полтавського полку. Середина XVII – XVIII ст. Т. 1: Компуті та ревізії Полтавського полку. Компут 1649 р. Компут 1718 р. / Упор., підг. до друку та вступ. ст. В. О. Мокляк. – Полтава: АСМІ, 2007. – 400 с.; Джерела з історії Полтавського полку (середина XVII – XVIII ст.). Т. 2: Компуті та ревізії Полтавського полку. Компут 1721 р. [Текст] / [редкол.: Волошин Ю. В. та ін.; упорядкув., вступ. ст. Мокляк В. О.]. – 2010. – 435 с.; Джерела з історії Полтавського полку (середина XVII – XVIII ст.). Т. 3: Компуті та ревізії Полтавського полку. Ревізія 1723 р. Ревізія 1726 р. [Текст] / упоряд., підгот. до друку, комент. та вступ. ст. – В. О. Мокляк. – 2012. – 766 с.; Джерела з історії Полтавського полку (середина XVII – XVIII ст.). Т. 5: Компуті та ревізії Полтавського полку. "Веденіе полку Полтавского о козаках конных и пеших" 1733 р. (Ревізія 1733 р.) [Текст] / упор., підг. до друку, вступ. ст. та комент. В. О. Мокляк. – 2013. – 475 с.; Швидько Г. К. Компут і ревізія Миргородського полку 1723 р. – Дніпропетровськ: Національний гірничий університет, 2004. – 335 с.; Присяга Мир-

довідників, які б відображали детальні зміни в заселеності територій та в їхньому адміністративно-територіальному устрої³.

Саме необхідність у заповненні «прогалин» у наших знаннях з історії Лубенщини та західної Полтавщини спонукала мене, як дослідника, до вибору теми та об'єкта дослідження, якими стали Хорольщина й навколишні до неї землі в другій половині XVII – першій половині XVIII ст.

Отже, об'єктом дослідження, результати якого подано в цій публікації, було обрано історичну Хорольщину в її історико-географічному та соціально-демографічному вимірах, а також прилегли до неї землі.

Поняття «історична Хорольщина» можна розглядати, принаймні, в трьох варіантах: землі понад р. Хорол; територія Хорольської сотні Миргородського полку та територія Хорольського повіту Полтавської губернії, що існував з 1802 до поч. 1920-х рр. В цій праці я притримуюсь третього критерію при дослідженні Хорольщини (історичної Хорольщини). Тому моя увага, як дослідника, не обмежена територією Хорольської сотні, яка пізніше повністю ввійшла до Хорольського повіту, але стосується й територій сусідніх сотень. Історично так склалися, що прасовною такої Хорольщини були дві великі групи

городського полку 1732 року / опрацювали Д. Вирський і Р. Москаленко. – К.: Інститут історії України НАН України, 2011. – 105 с.; Присяга Миргородського полку 1718 року / опрацювали Д. Вирський і Р. Москаленко. – К.: Інститут історії України НАН України, 2012. – 233 с.; *щодо Лубенського полку, то я не відшукав опублікованих «ревізій» чи «присяг», але є результати досліджень іншого характеру, н-д:* Сакало О. Домогосподарства сільського населення Гетьманщини в другій половині XVIII століття: типологія і структура (на прикладі сіл Яблунівської сотні Лубенського полку) // Наукові записки: Зб. праць молодих вчених та аспірантів. Том 16. – К., 2008. – С. 17 – 40.; Сакало О. Типологія і структура домогосподарств сільського населення Гетьманщини другої половини XVIII ст.: на прикладі Лубенського полку: дис... к. і. н.: спец. 07.00.01. – К., 2011 та ін.

³ *Є хороша праця [14], але вона предметом свого дослідження охоплює всю козацьку Україну й тому не може дати відповіді на ряд питань, що стосуються змін адміністративно-територіального устрою на мікрорівні та щодо часу появи окремих поселень.*

поселень: посульська та прихорольська, між якими на початку XVIII ст. землі були практично незаселені, а по них проходила границя між Лубенським і Миргородським полками. Це добре ілюструє карта поселень досліджуваної території станом на 1731 р., що додається до книги.

Історичний період, в якому досліджується Хорольщина з навколишніми землями, становить більше 80 років: приблизно з 1647 р. до 1731 р., а основними джерелами дослідження стали кілька груп документів, які можна об'єднати спільною назвою: «Генеральне слідство про маєтності 1729 – 1731 рр.». В нашій публікації переважну більшість інформації про події, що відбувалися у XVII та першій третині XVIII ст. взято саме з документів Генерального слідства про маєтності (далі – ГСМ).

Скажемо кілька слів про причини появи ГСМ та про деякі особливості тогочасного українського суспільного життя. У 1728 р. гетьман Данило Апостол одержав від Російського уряду так звані «Рішительні пункти», які стосувалися прав Гетьманщини і стали своєрідною тогочасною Конституцією Війська Запорізького як автономної держави у складі Російської імперії. На жаль, ці пункти значно послабили автономію України, через що гетьман змушений був зосереджуватись лише на внутрішніх соціально-економічних питаннях⁴.

Спируючись на «Рішительні пункти», гетьман наказав провести слідство в усіх полках, щоб у такий спосіб домогтися повернення незаконно захоплених рангових земель⁵; крім цього, давно вже назріла потреба в дослідженні та впорядкуванні питань власності та володіння землею і, навіть, цілими населеними пунктами.

Влітку 1729 р., коли в усі полки були надіслані канцеляристи, розпочалося «слідство». Зібрані дані були згруповані таким чином: 1) маєтності, визначені на ранг старшини; 2) за грамо-

⁴ Генеральне слідство про маєтності Полтавського полку 1729 – 1730 / упоряд. І. Бутич. – Полтава: вид-во “Полтава”, 2007. – с. 18.

⁵ Вказана праця, – с. 20.

тами та універалами віддані у приватне володіння...; 3) ратушні маєтності; 4) вільні маєтності, з яких могли проводитися роздачі; 5) сумнівні маєтності, тобто такі, щодо яких могли бути суперечки; 6) монастирські маєтності⁶.

Головною ціллю нашої праці, що знайшла своє відображення в цій публікації, було бажання з'ясувати повний перелік існуючих на кінець досліджуваного періоду і згаданих у ГСМ населених пунктів на відповідній території та, по-можливості, локалізувати їх і картографувати. Додатковими цілями дослідження є відтворення у публікації соціально-демографічних та історичних характеристик поселень: кількості дворів⁷, орієнтовної дати виникнення, імен засновників та власників тощо. Як мовознавчі пам'ятки матеріали цієї книги можуть бути використані з урахуванням вказаних нижче застережень.

Відомо, що при передачі сучасним письмом текстів оригінальних документів 17 – 18 століть, неможливо забезпечити абсолютний побуквенний збіг (збіг графем). Тому різні академічні видання під рубрикою «публікація джерел» обов'язково супроводжуються ґрунтовними коментарями і поясненнями науковців.

Готуючи цю книгу до видання, я вирішив не відмовлятися від подання текстів документів ГСМ у формі, максимально наближеній до оригіналу зі збереженням майже всіх його мовних особливостей, розуміючи при цьому, що не зможу дати таких глибоких мовознавчих наукових коментарів до джерел, які дають фахові філологи. Однак, певні пояснення та підказки читачам у книзі наведено.

Отже, в даній публікації містяться витяги з ГСМ Лубенського та Миргородського полків 1729 – 1731 рр., які подано оригінальною діловодною мовою: тогочасною українською або російською мовами. Принцип вибірки з ГСМ – це належність поселень до історичної Хорольщини та прилеглих до неї земель.

⁶ Вказана праця, – с. 21.

⁷ Про поняття «двір» як статистичну одиницю дивіться примітку на с. 86.

Мова документів першоджерел не є однаковою: іноді її можна вважати російською з українськими «вкрапленнями», іноді – писемною українською. Звичайно, українська писемна мова документів XVIII ст. відрізнялася від тодішньої розмовної української мови більшою чи меншою зрусифікованістю, однак вона зберігала виразні ознаки рідної мови населення козацького краю: автономної держави Війська Запорізького, що помітно й за матеріалами ГСМ.

Ступінь наближення нашої публікації до оригіналу є вищим в частині Лубенського полку, з відповідними джерелами якого в мене було більше часу попрацювати. Щодо джерел, які стосуються Миргородського полку, то, принаймні, написання власних назв і числа дворів намагався передати буквально. В окремих випадках *таким курсивом* подано мій власний переклад на сучасну українську, іноді його подано у скороченні. Розділові знаки, які є в оригіналі, переважно збережено, але також в деяких місцях розділові знаки додано відповідно до сучасного правопису. Також *курсивом* дано мої доповнення, пояснення, яких немає в першоджерелах. Якщо такі вставки зроблено прямо в оригінальний текст, то вони супроводжуються приміткою: (– *М. К.*) Крім доповнень і пояснень, у круглі дужки також взято певні виносні літери чи літери, що імовірно, читаються саме так. Після слова, цифри чи літери, що були нерозбірливими чи не чітко прочитаними, поставлено знак: (?). Замість упушеного тексту проставлено три крапки: «...». Зазвичай, пропуски стоять на місці тексту, що не стосувався Хорольщини або близьких до неї суміжних земель. Деякі літери того часного письма передано сучасним способом. Це, зокрема, стосується літери «ксі» слов'янської (і грецької) азбуки, замість якої проставлено буквосполучення «кс». Ця красива і, водночас, складна у написанні літера була вживана, наприклад, у слові «екстракт».

В кінці книги під назвою «Таблиця читання» розміщено таблицю відповідності між літерами-символами, що використа-

ні для передачі текстів ГСМ, та сучасними літерами. Ця таблиця допоможе у прочитанні трудних місць текстів людям, які мало знайомі з мовними особливостями документів 18 століття; вона також може бути цікавою й тим, хто знайомий з поширеними⁸ правилами передачі давніх текстів сучасним письмом.

Потрібно сказати, що матеріали ГСМ переважної більшості полків, де таке слідство проводилось, вже опубліковані. Однак, публікації ГСМ Лубенського⁹ та Миргородського¹⁰ полків є бібліографічною рідкістю, також відсутні випуски спеціальних географічних карт, які відповідали б адміністративно-територіальному устрою полків за наслідками ГСМ. В нашій книзі, відповідно до поставлених цілей дослідження, про які сказано вище, наведені витяги з ГСМ цих полків за мікрофотокопіями оригіналів (див. список використаних джерел).

З Генерального слідства про маєтності Лубенського полку в нашій праці представлені Чигирин-Дубровська (Чигрин-Дубровська), Лукомльська (Лукомська), Лубенська, Пирятинська, Городиська, Сенчанська (Сенецька) сотні. На побудованій нами карті, що відображає поселення станом на 1731 р., позначені населені пункти Чигрин-Дубровської, Лукомльської, Лубенської сотень і Яблунівського «уезду» Пирятинської сотні, а Городиської, Сенчанської та іншої частини Пирятинської сотні Лубенського полку – лише частково. Таким чином, за Генеральним слідством про маєтності Лубенського полку досліджувалась західна частина Хорольщини та навколишніх до неї земель.

⁸ Правила видання памяток, писаних українською та церковнослов'янською української редакції. Ч. 1. Проект. / Німчук В. В. – К. : Ін-т укр. археогр. та джерелозн. ім. М. С. Грушевського НАН України, Ін-т української мови НАН України. – 1995; Пещак М. М., Русанівський В. М. Правила видання пам'яток української мови XIV-XVIII ст. К., 1961. 84 с.

⁹ Генеральне слідство про маєтності Лубенського полку / Упор. К. Лазаревська // Український архів. – К., 1931. – Т. IV.

¹⁰ Генеральное следствие о маєтностях Миргородского полка / Под ред. В. Барвинского // Труды Полтавской ученой архивной комиссии. – Полтава, 1912. – Вып. IX.

З Генерального слідства про маєтності Миргородського полку в публікації представлені всі населені пункти полку. Однак, повнота поданої текстової інформації про населені пункти є різною: для сотень історичної Хорольщини – повніше, а для прилеглих до неї земель – стисліше. Поселення Миргородського полку є основою для дослідження південної, центральної та північно-східної Хорольщини й навколишніх до неї земель і всі вони нанесені на виготовлену карту: «Хорольщина та навколишні землі в 1731 р.». На цій мапі проведені орієнтовні межі полків та сотень, а віднесення конкретного поселення до тієї чи іншої сотні є цілком обґрунтованим відповідно до даних ГСМ. Також за даними ГСМ¹¹, на карті позначені деякі населені пункти сусідніх полків: Переяславського, Полтавського, Гадяцького.

З метою наочного виділення на карті «історичної Хорольщини», на ній нанесені орієнтовні межі Хорольського повіту Полтавської губернії, який існував з 1802 р. до початку 1920-х рр.

Шановні читачі! Крім суто наукового інтересу до проведення цього краєзнавчого дослідження, в мене були й власні внутрішні мотиви до здійснення пошуків саме на території Хорольщини та суміжних до неї земель. Причиною цього є те, що у найближчих 5 – 10 поколіннях у цій місцевості проживала переважна більшість моїх предків. Слабка дослідженість історії рідного мені краю в часі кінця XVII – першої половини XVIII ст. вплинула на вибір джерельної бази.

Любов до рідного краю та інтерес до його історії не виникають випадково, тому хочу висловити вдячність своїм батькам: Анатолію Васильовичу і Людмилі Іванівні, які ростили, виховували і навчали мене, всім моїм вчителям, родичам і друзям,

¹¹ Генеральное следствие о маєтностях Переяславского полка (1729 – 1731 г.) / Подгот. В. Мякотин. – Харьков, 1896; Генеральне слідство про маєтності Полтавського полку 1729 –1730 / упоряд. І. Бутич. – Полтава: вид-во “Полтава”, 2007. – 176 с.; Генеральне слідство про маєтності Гадяцького полку: ЦДІАК України. – Ф. КМФ-7. – Оп. 2. – од. збір. 10.

які впливали на формування мого світогляду, на виховання любові до батьківщини та рідної української мови, до правди та наукових пошуків.

Висловлюю вдячність моєму другові й досліднику Юрію Михайловичу Мартиненку, учителю Горошинської загально-освітньої школи I-III ст. Семенівського р-ну Полтавської обл., з яким ми разом здійснюємо краєзнавчі, історико-демографічні пошуки; ця книга з'явилась завдяки його підтримці та допомозі.

Хочу висловити подяку за допомогу в проведенні досліджень і доброзичливе ставлення до мене керівництву й працівникам наступних установ: Центрального державного історичного архіву України у м. Києві, Державного архіву Полтавської області, Національної бібліотеки України імені В. Вернадського та Інституту рукопису НБУВ.

Також щиро дякую картографам Дмитру Яковичу Вортману та Леоніду Івановичу Криницькому за допомогу у виготовленні карти, яка додається до книги.

Щиро дякую директору Інституту історії українського суспільства КНЕУ ім. Вадима Гетьмана доктору політичних наук Ірині Дмитрівні Дудко за підтримку моїх краєзнавчих пошуків та автору передмови в цій книзі кандидату історичних наук, заступнику директора цього ж Інституту Павлу Вікторовичу Сацькому за увагу до даної праці та добрі поради.

Висловлюю свою вдячність шановним рецензентам: доктору історичних наук Юрію Володимировичу Волошину та кандидату історичних наук Ігорю Олександровичу Сердюку за їхні поради і зауваження, які допомогли покращити працю перед її підготовкою до видання.

Сподіваюсь, що кожен, хто розкриє цю книгу, знайде в ній для себе щось нове, корисне та цікаве.

1. Генеральне слідство про маєтності Лубенського полку (витяги).

Джерело: ЦДІА України у м. Києві (ЦДІАК), Фонд КМФ – 7, оп. 2, од. зб. 11 – 14 [4; 5; 6; 7].

Одиниця зберігання № 11 (мікрофотокопія 1966 р. справи, що зберігається в РДАДА у фонді 248, од. зб. 1810, ч. 1) [4].

с. III: По алѣабѣту званіє сѣламъ и дѣвнѣямъ Лубенского полку.

(Йде список поселень за алфавітом зі вказанням номерів відповідних сторінок у справі.

...

Після списку поселень матеріали справи подаються в два стовпці: зліва наводяться дані про населені пункти і маєтності станом на 1726 р., записані офіцерами колишньої Малоросійської колегії, які того року проводили ревізію, а справа – інформація про ті ж поселення та маєтності, записана в 1729 – 30 рр., яка, власне, і є «продуктом» Генерального слідства про маєтності, що було завершене в Лубенському полку 1731 р. Цікаво, що написання назв поселень у правому стовпчику є ближчим до сучасного за вимовою та й мова пам'ятки в цій частині має більше українських рис, ніж інформація, що розміщена в лівому стовпчику.

Нумерацію населених пунктів, що є в оригіналах справи, тут, здебільшого, упущено. Нумерацію аркушів за оригіналом справи подаємо, за незначним виключенням – М. К.).

с. 1:

Копія Екстракту

По справкѣ в Канцѣлляріи Міністерского Правленія с ревізорски(ми) Книгами, которая ревізія во всѣй Мало ^с россіи чинѣна в 1726 году Глуховского Гварнѣзона ѡбор affіцерами послами изъ быв-	По сказкамъ Лубенского Полку старожиловъ и по явленнимъ ѡ владѣльцевъ разныхъ чиновъ привилегіямъ показалося, что въ томъ же полку которые мѣстечка, села и деревнѣ въ Екстрактѣ съ ревізіи
--	---

<p>шой Малоросійской Колле- гії, какыє в Мало'росіи ѡб- рѣтаются маєтности села и деревнѣ, хуторѣ, званіями каждая порознь и что въ техъ маєностяхъ дворового числа и кто ими и По Какимъ Крепос- тямъ владѣеть: Значит ниже.</p> <p>В Лубенскомъ Полку в роз- даче изъ ратушнихъ селъ в Раменско' сотни Село Засулья, 190(?) дворовъ, владѣеть Лубенски' Полков- никъ Андрей Марковъ по жа- лованной Грамоте данно въ 1718 году в вечное владѣніе. ... (Та інші н. п. – М. К.)</p>	<p>бывшой въ 1726 году чрезъ оберъ оффіцеровъ Глуховско- го Гварнѣзона посланнихъ изъ бывшо' Малоросійской Коллегии... (йде розлоге пояс- нення – М. К.)</p> <p>Засул'е, 274 (число дворов по нинѣшней ревизіи). Селомъ въ оной ревизіи написанное, не село, но Предмѣст'е или Зарѣ- чче Роменское ѿ города Ромна ...</p>
---	--

с. 5 зв.: **Глинско(й) сотни**

...

с. 7: **Лохвицко' Сотни**

...

с. 9: **Городиско' Сотнѣ**

<p>сс. 9 – 9 зв.: Село Воронки 220: Село Пусто- мовка (повинно бути: <i>Постав- муки – М. К.</i>) 80, Село Крути(х) Берегоцъ, 120 дворочъ, вла- дѣеть войсковою Генералной канцелляріи Канцеллярист по Гетманскимъ унѣверсаломъ даннимъ 1709 и 1716 годочъ для пропитанія при канцел-</p>	<p>сс. 9 – 9 зв.: (317 дворів) Мѣстечко Горо- дище с подварками да подвар- ки (ж) Мелехи и деревня Сло- бодка, да Зарѣчче заудайское, а к тому и протчіе тоѣ' сотнѣ села, іменно: Воронки, Крутій Берегъ и Поставмуки, (473 двори) по державѣ Лядской стали надлежат на Енералних</p>
--	--

<p>ляріи войскової; <i>в</i> селѣ Воронках мелница Вершнякъ на рѣчкѣ Многой ѡб одномъ камни мучномъ.</p>	<p>писарей и на Канцеллярію, а по которимъ дачам: ѡ семъ старожили не показали, толко показали, что еще прежде гетманства Самуйловичевого взят было на канцеллярію з тых маѣтностей и з млинов тамошних Борошенніе и всякіе запаси до Чигирина на Енералную Канцеллярію, а за Гетманства того ж Саму'ловича будучи Писаремъ Енералнимъ Уже в Батуринѣ Савва Прокоповичъ, тіе маѣтности роздѣлилъ на двое, Городищемъ да подварками Мелехами за Уда'емъ и(з) слободкою самъ сталъ владѣть, а Воронками, Крутимъ Берегомъ и Поставмуками Канцелляристи Енералной Канцелляріи, якъ и теперъ владѣють.</p> <p>На уряд Писарства Енералного и на Канцеллярію.</p>
--	--

с. 9 зв.: Чернуской Сотнѣ

...

<p>с. 12: Лукомской сотнѣ Село Бурумля, 196 дворов, владѣеть Лубенской Полковникъ Андрей Марков по жалованной Грамотѣ данной 1715 году на уряд Полковничества к тому Селу мелница вешнякъ на рѣчкѣ Бурумцѣ ѡб одномъ</p>	<p>Городокъ Бурумка, 137(?) (дворів), по державѣ Лядской пустимъ былъ до 1701 году, а в томъ году бывший Полковникъ Лубенскій Зеленскій ѡсадивши людми владѣль ѡнимъ Городкомъ до 1708</p>
--	---

<p>камни мучномъ, другое ступное.</p> <p>с. 12 зв.:</p> <p>Село Макіевка (<i>очевидно, помилка в назві – М. К.</i>), 46 дворочъ, владѣеть онъ же Полковни(к) Маркочъ по унѣверсалу Гетмана Скоропадского данному 1716 году для спа(р?)тія Его Государства.</p>	<p>году, по немъ владѣль Полковникъ же Лубенскій Савичъ, а по Савичу в 1714 году дано унѣверсаломъ Гетмана Скоропадского(го), а в 1715 году утверждено жалованною Грамотою Тот же Городокъ на чинъ полковничества бывшему Полковнику Лубенскому а нѣшному Подскарбію Енералному Пну Марковичу, и сего времени тимъ городкомъ владѣеть нѣшній Полковник Пнъ Петръ Апостоль.</p> <p>По 10-му¹ на чин полковничества</p> <p>Село Мойсѣевка, 54 двори, ѡсѣло по державѣ Лядской людьми Городовими Лукомскими и ни на якій урядъ и на ратушъ не надлежало, а по руинѣ шведской когда сталъ Василій Пѣковецъ сотникомъ Лукомскимъ, ѡнимъ селомъ Мойсѣевкою завладѣль былъ собою безъ нѣчѣго указу, а ѡ него Пѣковця ѡдѡбралъ былъ Полковникъ Лубенскій Савичъ, по немъ Савичу завладѣль тымъ селомъ полков-</p>
---	---

¹ 10-й пункт (або параграф) стосувався урядових і ратушних маєностей. Аналогічно досить часто зустрічається 8-й пункт, що означав заборону віднімати в козаків та посполитих спадкові і куплені ґрунти. Посилання на такі параграфи в ГСМ ґрунтувалося на так званих «Рішительних пунктах». Див. додатково: [13, 132 – 133].

<p>Село Ънушки, 15 двороу, владеетъ местечка Луко(м)ни (це Лукимль – М. К.) попи Петръ Да Иванъ по унѣверсалу Гетмана Скоропадского данному 1709-м году ѿцу ихъ попу Петру для респекту домовихъ <i>Ево</i> нуждъ.</p> <p>Село Худолѣвка, 8 двороу, владеетъ бывшего Лубенского Полковника Савича жена <i>Ево</i> удова Анна Василиѣва з детми по унѣверсалу Гетмана Скоропадско(го) данному 1715-м году мужу ея за войсковіе служби.</p>	<p>никъ Марковичъ, а собою ль' или по унѣверсалу Гетмана Скоропадского', того при нн'ѣшнемъ слѣдствіи не показано, нѣъ же тимъ селомъ нѣхто не владеетъ. По 10-му на чинъ полковничества</p> <p>Село Ънушки, 11 дворів, войсковое ни на якій урядъ не надлежало, а в 1709-мъ году ѿ Гетмана Скоропадского ѡпредѣлено виданнимъ до войта тамошнего Унѣверсаломъ з певного нѣякогось репекту попу Лукомскому Петру, по которому Унѣверсалу жена и сини Его попи Максимъ и Иванъ до нѣъ владеютъ.</p> <p style="text-align: right;">на Урядъ Полковій</p> <p>сс. 12 зв. – 13: Село Худолѣвка, 8 (дворів), войсковое, ни на якій уряд и на ратушь не надлежало, толко за Полковничества своего Зеленскій онимъ селом завладѣлъ былъ собою, или за унѣверсаломъ Гетманскимъ. ѡ томъ старожили не показали, по немъ Зеленскомъ Полковникъ Лубенскій Савичъ владеетъ же по унѣверсалу Гетмана Скоропадского данному в 1715-мъ году и по тому женѣ и дѣтемъ</p>
---	---

<p>Село Лящовка, 45 двороуъ, владѣеть Переясловско(го) Полку Иркѣевской Сотник Славуѣ Требинской по жалованной Грамоти данноу 1721-м году <i>и</i> спокойное <i>и</i> владѣніе к тому селу мельница вешнякъ на реке Лящовке <i>и</i> дву камнях мучних третей ступникъ.</p> <p>Село Махначъ, 72 двора, <i>и</i> владееть Лубенской Протопопъ Якоуъ Ареховскоу по унѣверсалю Гетмана Скоропадского данному 1709-м году до ласки временно.</p>	<p>Его Савичевимъ Унѣверсаломъ того ж Гетмана Скоропадского в спокоуное владѣніе оноу село утвержено.</p> <p>По 8-му</p> <p>Село Лящувка, 49 (дворів), войсковое, ни на якій уряд и на ратушъ не надлежало, а по руинѣ шведскоу владѣль тимъ селомъ сотникъ Лукомскій Василий Пѣковецъ собою ли или по чѣму унѣверсалу? того владѣлецъ нѣшній Сотникъ Иркѣевскій Славуѣ и прикажчикъ Его при нѣшнемъ слѣствіи не показали, потомъ понявши Пѣковцеву жену <i>и</i> ній Славуѣ сталъ владѣть тимъ же селомъ по жалованной Грамотѣ, а и Грамота <i>и</i> она подлинная к слѣдствію неявлена.</p> <p>сс. 13 – 13 зв.:</p> <p>Село Мохначъ, 74 (двори), войсковое, ни на якій урядъ не надлежало, а <i>и</i> бывшего Гетмана измѣнника¹ Мазепи Его Унѣверсаломъ протопопъ Лубенскому Якову Ареховскому было надано, и послѣ в 1709-мъ году унѣверсаломъ</p>
--	---

¹ Так названо Гетьмана Івана Мазепу за його військовий виступ проти Московського царя Петра І.

<p>с. 13 зв.:</p> <p>Слободка Нарожжа, 25 двороуъ, владѣеть Лубенской Полковникъ Андрей Маркоуъ по унѣверсалу Гетмана Скоропадско(го) данному ѡъ 1716 году на уряд Полковничества.</p>	<p>Гетмана Скоропадского Ему ж Протопопу во владѣніе утвержено безъ того прикладу [до ласки войсково́:], а нѣтъ по смерти Его протопопа тоѡ Село стало свободноѡ.</p> <p style="text-align: center;">ѡ доклад</p> <p>Слободка Нарожже, 15 (дворів), ѡсажена за Полковничества бывшого Полковника Лубенского Зеленско(го) людьми другого села Калкаева, и оною слободкою владѣлъ тотъ же Зеленскій, потомъ владѣлъ и Полковникъ бывшій, а нѣтъшны(й) Енералній Подскарбій Пнѣ Марковичъ, а имѣет ли на оноѡ село Гетманскій унѣверсаль или нѣтъ ѡ томъ невѣдомо, по не же при слѣдствіи такого унѣверсалу не явлено, а нѣтъ по ѡлученіи ѡ чина полковничества Его Пна́ Марковича ѡною слободкою никто не владѣеть.</p> <p style="text-align: center;">на чинъ Полковничества (?)</p>
---	--

сс. 13 зв.–14: Лубенской Сотни

<p>Село Хорошки 100, Село Шеки 50, Село Снетинъ 70, Село Исачки з Гребищемъ 70, Село Литвяки 50, Село Сѡкопъ пятьдесятъ, итого 309 двороуъ (сума, насправді, дорівнює 390 – М. К.), владѣют</p>	<p>Села Хорошки, Шеки, Снѣтинъ, Исачки з Грибищами, Литвяки и Окопъ ни на якій урядъ и на ратушъ не надлежали, и ѡ тѣхъ селъ в началѣ Шеки дано Полковнику Сѡхочокомонному Іліи Новѣцкому ѡ Гетмана Са-</p>
---	--

бунчуковіє товарищи Иванъ да Яковъ Новицкіє по жалованной Грамоте данной Цѣцѣ ихъ Ильє Новицкому 198 году ѿ вѣчноє владѣніє котороє ѿ жалованной Грамоти написано пустоє Городище и Снетин с приселками каторіє виш показанніє Села на томъ Пустомъ Городище и поселили(с).

с. 14: **Село Клепачъ 38, Село Новаки 48** дворѣ владѣет Лубенской Полковой Сотник Григоріу Кулябка по Універсалу Гетмана Скоропадского данному 1713-м году за войсковіє Услуги.

с. 14 зв.: **Село Вершеневка** (імовірно, помилка в назві – М. К.) 26, **Село Кладинць 28** дворѣ владѣет Лубенского Полку бунчуковой товаришъ Петръ Кулябка по Універсалу

муиловича Его універсаломъ в 1685-мъ году. Село же нѣшнее Хорошки, прежде называлось приселкомъ по неже ѿ него Новицкого послѣ вновъ за Гетмана Мазепи людьми захожими приселено к тому ж селу Шекамъ по другую реки Сули сторону. А в 1690-м году ѿ того ж Мазепи Его Універсаломъ дано ѡпустѣлое городище Снетинъ з селами Скопомъ, Исачками, и с Інными к нему надлежащими приселками... (і затвержене 1691 р. за Новицьким і нащадками). [Кількість дворів: 117, 68, 105(?), 47, 24; итого 343.] (Сума, насправді, дорівнює 361 – М. К.).

По 8-му

с. 14: **Село Новаки, 70** (дворів) и **деревня Клепачъ, 33** (двори), войсковіє... ѡпредѣлени... нѣшному сотнику полковому Лубенскому Григорію Кулябцѣ.

По 8-му

с. 14 зв.: **Село Шершеневка 27, и село Калайдинць 27**, воісковіє за гетманства Мазепинога Калайдинць были надани козаку знатному Лубенского Полку Леонтію Верховскому, а в

<p>Гетмана Скоропадского данному 1709-м году к спартію Еѵо Государства.</p>	<p>1709-мъ году за Гетманства Скоропадского Еѵо Унѣверсаломъ такъ тоежъ Село Калайдинцѣ, яко другое село Шершневку без того(?) прилогу /: До ласки войсковой:/ ѿдано Бунчуковому товаришу Петру Кулябцѣ.</p> <p>По 8-мү</p>
<p>Село Гонци 70 двороѵъ владеетъ Лубенской Полковой Асаулъ Иванъ Павлоѵъ по Унѣверсалу Гетмана Скоропадского данному 1715 году на Урядъ Асаулства.</p>	<p>Село Гонцѣ 66 (дворов) войсковое... не якъ написано в Ревізіи ѿффіцерской, на Урядъ Асаулства; но на Еѵо Персону подтвержено в спокойное владѣніе з тимъ ѿднак прилогомъ [до ласки войсковой].</p> <p>По 8-мү</p>
<p>с. 14 зв.: Село Ерковци 40 двороѵъ владеетъ Лубенской Полковой Сотни Значковой козакъ Григори' Карнеєѵъ...</p>	<p>сс. 14 зв. – 15: Село Ерковцѣ 31 (двір) ... ннѣшнему сотнику Пирятинскому Григорію Корнѣєву... и ннѣ при Урядѣ сотничества Пирятинского онъ тымъ селомъ владѣетъ.</p> <p>Достойно по 8-мү на Уряд сотничества Пирятинского</p>
<p>с. 15: Деревня Александровка, 22 двора владѣетъ Лубенской Полковникъ Андрей Маркоѵъ ...</p>	<p>Деревня Александровка, 38 (дворів) ... тымъ селомъ владѣетъ ннѣшній Полковникъ Панъ Петръ Апостоль.</p> <p>На чинъ Полкоѵничества</p>
<p>сс. 15 – 15 зв.: Село Хорошки 40, Село Плютинци 28, Село</p>	<p>сс. 15 – 15 зв.: Село Хорошки 28 и фолварки городові Лу-</p>

Полницяхъ 14 двороуъ...	бенські Плютинцѣ 18 ... Село Пулинцѣ...
с. 15 зв.: Село Губское 10 двороуъ...	с. 15 зв.: Село Губское 14 двороуъ...

с. 16: **Костантиновской Сотни**

...

сс. 16 – 16 зв.: **Чигирин Дубровской Сотни**

<p>Местечка Веремеевка с подварками Погореловкою и Маклашевкою 284 (двори), Село Липовое – 128 двороуъ. Владѣтъ Прилуцкой Полковникъ Игнатей Галаган по жалованной Грамоте данной 1714 году ѹ Полное ѹладѣніе к ѡному местечку и к селу Липовому 2 мелницъ Первая на реке Сулѣ ѡ четырехъ камнях мучних, Другая под местечкомъ Горошиномъ на реке Суле ж ѡб ѡдномъ камни мучном другое Ступное.</p>	<p>Мѣстечко Веремѣвка, 125 (дворів), и село Липовое, 123 (двори), войсковіе Сотенніе, ни на яки' урядъ и на ратушъ не надлежали, и по руинѣ шведской за переходомъ з той стороны Днѣпра полковника тогда бывшего Чигиринского, а нѣтъ Прилуцкого Игната Галагана ѡ Гетмана Скоропадского надано Ему ж Галагану. Прежде же того надан'я владѣль онимъ ѡ (из) тихъ маетностей селомъ Липовимъ Василій Пѣковецъ по дачи Бывшого Гетмана измѣнника Мазепа, а Миклашевка, 21 (двір), и Погорѣлоє, 33 (двори), не якъ в ревизіи ѡффіцерской написано веремѣвскими фолварками, но особливимъ Распояніемъ ѡдѣленніе Суть деревнѣ, и Миклашевка по державѣ Лядской была пуста да затимъ же полковника Галагана переходомъ з того боку Днѣпра на-</p>
--	---

<p>с. 17: Село Клѣщинцѣ, 52 двора, владѣють Лубенского Полку Бунчукові товарищи Иванъ да Яковъ Новицкіе по унѣверсалѣ Гетмана изменника Мазепа данному (<i>рік нерозбірливо – М. К.</i>) году <i>ѳ</i> зуполное владѣніе которо(й)</p>	<p>селена стала людми разными тогобочними и сего бочними, а Погорѣлоє вновѣ населено тогобочними ж людми, которими всѣми маєтно(ст)ми владѣеть и нѣ ѡны' же Полковникъ Прилуцкій Галаганъ. а в присланной ѡ него к слѣдствію копіи високомонаршой жалованной Грамоти данной Ему в прошломъ¹ 1714-мъ году написано владѣть Ему ж вишшеписанными мѣстечкомъ Веремѣвкою и селомъ Липовимъ такъ якъ в унѣверсалѣ Гетмана Скоропадского написано. Деревен же тих Миклашевки и Погорѣлого к овладѣнію в оной Грамотѣ не написано, а Унѣверсаловѣ тих самих подлинних и копій к слѣдствію ѡ него Полковника не явлено. (Итого 303 двори). По 8-му</p> <p>Село Клѣщинцѣ, 51 (двір), ... въ 1692 году дано... Іліи Новіцкому..., в 1709-мъ году... Утвержено женѣ и синамъ Его Івану и Якову... По 8-му</p>
---	--

¹ Термін «в прошлом году» зустрічається у ГСМ кілька разів і не обов'язково в значенні «один рік тому».

дано Ему ѿцу Ильѣ Савицкому
(так в оригіналі – М. К.).

с. 17 зв.: **Слоботка Матѣевка**, 20 двороѡъ, ѡладѣеть Переясловского Полку Ирклѣевский Сотникъ Слаѡуй Николаѣѡъ по жалованной Грамотѣ данно' 1721 году в спокойное владѣніѣ.

сс. 17 зв. – 18:

Сѣло Горби с присѣлками, 70 двороѡъ, ѡладѣеть Чигирин Дубровской Сотникъ Иванъ Булюбашъ По Унѣверсалу бывшего Лубенского Полковника Савича данному 1713 году и 714: в спокойное владѣніѣ.

с. 17 зв.: **Сѣло**, а не якъ написано в ревизіи офицерской слободка, **Матѣевка**, 25 (дворѡв), войсковое, ни на якій урядъ и на ратушъ не надлежало, а перед нашѣствіемъ шведскимъ сталъ владѣть онимъ сѣломъ Василій Пѣковецъ сотникъ Лукомскій, которимъ и за Скоропадского владѣлъ же, а по немъ владѣеть теперь понявшій жену Его Ирклѣевскій сотникъ Слаѡуй, а по чему помянутій Пѣковецъ владѣлъ тымъ сѣломъ на тоѣ Унѣверсалу при нѣшнемъ слѣдствіи не явлено.

Спрашится с крѣпостми.

Сѣло Горби, 52 (двори), з **присѣлками Сидорами**, 31 (двѡр), и **Гринками**, 46 (дворѡв) (итого 129), сотникъ Чигирин Дубровскій Иванъ Булюбашъ сказкою показалъ, что ѡ 1698 году ѡсѣло на волномъ Сотнѣ Чигирин Дубровской степу перво Хуторами: которих поселителѣ были первіи іменно Горбѣ, Сидорѣ и Гринко, потомъ, когда болшей людеѣ захожих з того боку Днепра из протчіихъ мѣсть туда, к онимъ хуто-

<p>с. 18 зв.:</p> <p>Село Гусиное, 38 дворочъ, владѣеть Бывшего Чигирин Дубровского Сотника Кирила Шолутченка Снъ Семень Кирилочъ по жалованой Грамоте данной 203 году ѿцу Ево Кирилѹ Шалутченку за войсковіе Службы вечное владѣніе.</p>	<p>рамъ присѣлилися и стало називатися тоє поселеніє по іменни означенних перво осѣлих хуторянъ Горби, Сидорѣ, и Гринки, тогда, а іменно в 1707-м году сотник Чигирин Дубровскій Иванъ Булюбашъ упросилъ оних хуторянъ в свое послушаніє у бывшего полковника Зеленского: ѿ которого данъ былъ Ему Булюбашу Унѣверсалъ... <i>потім відбулось підтвердження прав від Гетьмана Мазепи. Але Універсалу того в руїну шведську не стало</i>, а в 1713-мъ и в 1714-м годах тоє жъ село з приселками подтверждено Ему ж Булюбашу Унѣверсаломъ Полковника Лубенского Савича... <i>(Ці універсали дані до слідства)</i>.</p> <p>По 8-му достоинъ (?)</p> <p>Село Гусиное, 32 (двори), войсковое, нѣ на якій урядъ не надлежавшое, в 1685¹ году ѿдано сотниковѣ Чигирин Дубровскому Яремѣ Ілляшенку Унѣверсаломъ бывшего Гетмана измѣнника Мазепи до ласки войсковой, и потому Унѣверсалу оноє жъ село Ему Ілляшенку и наслѣдникомъ</p>
--	---

¹ Иван Мазепа був обраний Гетьманом у 1687 р. Отже, тут у даті, мабуть, помилка.

	Его високомонаршою жалованною грамотою в томъ же году Утвержено. По 8-му
--	---

с. 18 зв.: **Пирятинской Сотнѣ**

Село Корпиловка 15 двороу ...	Село Карпиловка 18 (дворів)...
с. 19: Село Повстинѣ 37, Слободка Лазурки 33 двора...	Село Повстинѣ... 27 (дворів) <i>(невідомо, до якого з цих двох поселень стосується число дворів – М. К.)</i> А село Лазурки по державѣ Лядской опустѣлоє ѿсѣло слободкою за Полковничества Свѣчки, и ѿдано Перво унѣверсаломъ Гетмана Мазепи... По 8-му
с. 19: Село Денисовка 35 дворовъ...	Селомъ Денисовкою , 54 (двори), ...
с. 19 зв.: Село Городища 50 дворовъ, въ Корнеєвки 15 дворовъ владѣть Гадяцкого Полку Грунскої сотникъ Ілія Александровъ...	Городище Пустое, 42 (двори), слободкою ѿсажено въ прошлом 1698 году ѿ Полковника Василя Свѣчки, а деревня Корнѣвка давняя войсковая... По 8-му
Село Кулажинцѣ 45 дворовъ...	Деревня Кулажинцѣ 98 (дворів) ... <i>(далі згадується, як село Кулажинці – М. К.)</i> ... По високомонаршо' грамотѣ надлежит ... <i>(нерозбірливо – М. К.)</i>

с. 20: Село Дощенки 30 дворовъ...	Село Дащенки 33 (двори)... спрагитя с Унѣѣерсалом
Село Малютинцѣ 10 дворовъ...	Село Малютинцѣ 47 (дворів)... По 8-мү
с. 20 зв.: Село Смотрикѣ 50 дворовъ...	Деревня Смотрикѣ 56 (дворів)... По 8-мү
В селѣ Шкуратовкѣ 20 дворовъ...	Село Шкурати 27 (дворів)... Достойнѣ по 8-мү
с. 21: Деревня Леляки 25 дворовъ...	Деревня Леляки 34 (двори)... По 8-мү
Село Григоровка 70 дворовъ...	Село Грабаровка 82 (двори)... По 8-мү
Село Бецерковци 50 дворовъ...	Село Бѣлоцерковцѣ 60 (дворів)... По 8-мү
с. 21 зв.: Село Перервинцѣ 30 дворовъ...	Село Перервинцѣ 14 (дворів)... По Грамотѣ(?) надлежит ... (<i>нерозбірливо – М. К.</i>)
Село Горбинецѣ 28 дворовъ... (Тут є згадка князя <i>Александра(?) Ивановича Шаховського – М. К.</i>)	Село Гурбинцѣ 51 (двір)... По 8-мү
с. 22: Село Сасиновка 63 двора...	Село Сасиновка 129 (дворів)...
Село Давидовка 64 двора...	Селом Давидовкою , 87 (дворів)...

Слободка Березовая Рудка, 93 двора...	Слободку Березовую Рудку 91 (двір)...
	По 8-му

сс. 22 зв. – 23: Сотни Сенецкой

Село Скоробогатки 15 дворів...	Село Скоробогатки 26 (дворів)...
Село Гапоновка 12 дворів...	Село Гапоновка 14 (дворів)...
Село Юсковцѣ 30 дворовъ...	Село Юсковцѣ 38 (дворів)...
с. 23:	цѣ ѿчину по 8-му
Село Ждани 30 дворовъ ...	Село Ждани 36 (дворів)...
Село Василки 4 двора...	Селце Василки 7 (дворів)...
с. 23 – 23 зв.:	По 8-му
Село Лутчки 15 дворовъ ...	Деревня Лучка 21 (двір)...
	По 8-му

с. 23 зв.: ... при Ратушнемъ владѣнии въ Роменской Сотни

...

с. 24: в Глинской Сотни	с. 24: (продовж. Роменської сотні – М. К.)
...	...
с. 24 – 24 зв.:	...
Лохвицкой сотни	в Глинской сотни
...	...
с. 24 зв.:	въ Лохвицкой сотнѣ
Чернуской Сотни	...
...	Чорнуской сотнѣ
...	...

с. 25: Лукомско¹ сотни

Село Плеховъ, 14 (дворів),	Лукомской Сотнѣ (число дво-
----------------------------	-----------------------------

<p>Село Калкаевъ, 7, село Селецко, 4, село Малой Селецкой, 2, село Михновцах, 12, село Александровка, 5, село Мацковци, 19, село Березнякахъ, 10, Село Матвѣвка, 3 двора, а По скаске (по сказке – М. К.) тамошней Городово’ Старшини на више показанные села жалованныхъ Грамотъ и Гетманскихъ универсаловъ не имѣется.</p> <p>Местечко Оржици, 30 дворовъ, и того местечка атаманъ и войтъ объявили на оноє местечко жалованной Грамоти и Гетманского универсалу не имѣється:</p> <p>с. 25 зв.: Местечко Горошинъ, 133 двора, а по скаске тамошней городово’ старшини на оноє местечко Жалованной Грамоти и Гетманского универсалу не имѣється.</p>	<p>ров:) городокъ Лукомъле 122 Села: Плеховъ 21 Калкаевъ 9 Великая Селецкая 4 Малая Селецкая 3 Михновцѣ 20 Александровка 6 Мацковцѣ 41 Березняки 36 Матвѣвка 11 Мѣстечка: Оржиця 54 Горошинъ 170 Итого 497</p>
---	--

<p>с. 25 зв.: Лубенско(й) сотни Село Засуля 91, Село Нижнее Булатце 17, Село Вишних Булатце 20, в селе Воронкахъ 15, въ селе Червекахъ 7, въ деревни Пятигорцахъ 15, въ селе Губскомъ 5, въ селе Духово’ 5, въ селе Оробяхъ 1, въ селе Юнковцахъ 7, въ селе Тарандинцахъ 7, въ селе Хлебцахъ 7, въ селе Тишкахъ 45,</p>	<p>Лубенско(й) сотнѣ 331 (к-ть дворів) Городъ Лубнѣ 90 передмѣст’е Засуле села 12 Нижши’ Булатецъ 23 Вишши’ Булатецъ 17 Кононовка Чудновцѣ 16 Воронинцѣ 6 Черевки 25 Пятигорцѣ</p>
--	---

въ селе Хлебцахъ 27, въ селе Березоточи 52, въ селе Коновце 16, <i>и</i> деревни Чудновцяхъ 17, итого 354 двора, а по скаске тамошно ^о городово ^о старшины на више показанные ратушные села Жалованно ^о грамоти и Гетманского універсалу не имѣется.	14 Губское 7 Тарандинцѣ 8 Енковцѣ – Бієвцѣ 3 Ороби 7 Хелѣпцѣ 39 Тишки 58 Березоточа 652 итого
---	---

с. 26:

Чигрин Дубровско(й) сотни Местечко Жовнина, 243 (двори) Деревня Шушваловка, 48 (дворовъ), а по скаске тамошней Городовой старшины на оные села Жалованной Грамоти и Гетманского універсалу не имѣется.	Чигирин Дубровской Сотнѣ Городъ Чигирин Дуброва, 362 (двори) Мѣстечко Жовнинъ, 234 (двори) Деревня Шушваловка, 59 (дворів) Итого 655 (дворів).
---	--

с. 26:

Пирятинской Сотни Село Приходци 66, село Бубни 22, село Яцинах 37, село Харкувецъ 43, село Каплинцѣ 74, село Усовка 23, село Митченки 29. Деревня Кейбаловка 16, село Овчюхи 58, местечко Яблуновка 53, Село Бѣлоусовка 68. Село Милошевка 33, в селе Кру(с)подеринци 62, въ селе Савинцахъ 83, въ селе Золотухи 36, в селе Сѡстаповке 24, итого 727 дворовъ, а	Пирятинской Сотнѣ 456 Городъ Пирятинъ Села 64 Приходки 40 Харьковцѣ 75 Каплинцѣ 27 Усовка 25 Бубни 19 Яцини 20 Кейбаловка 40 Митченки мѣстечко з Уездомъ 69 Яблуневъ зъ Селами
--	--

по скаске тамошне' Городовой старшины на оне села Жалованной грамоти и Гетманско(го) універсалу не імѣется.	52 Овсюки 91 Бѣлоусовка 51 Миклашевка 83 Круподеринцѣ 89 Савинцѣ 37 Золотухи 28 Остаповка 1266 Итого
---	---

с. 26 зв.: Сенецкой Сотни Село Хитци 5 дворовъ...	с. 26 зв.: Сенчанско(й) сотни Городокъ Сенча с фолварками Село Хитцѣ Село Ломаки <i>Всього 259 (дворів або людей «по нинішній ревізії» – М. К.) всього подгородне... люде' (?)</i>
---	---

**с. 27: 3 ѿписних маестностей в роздаче
в Глинско' сотни**

...

с. 27: в Городиско' сотни

Городища с подварками 55 дворовъ, Загребли 53, село Мелихи 44, Деревня Слободка 9 дворовъ ...	СГ Городищу в чѣмъ прежде владѣнїи было? между сотнями вишше на листах 294-мъ, 296, 297, и 298, ѡписано.
---	--

с. 27 зв.: Пиратинско' Сотни Село Макляки 30 дворовъ владѣеть...	Село Мокляки, 34 (двори), войсковое ... а ннѣ его високо-превосходителство Гїднѣ Генераль фонѣ Вейзбах тимъ селомъ владѣет.
---	---

с. 27 зв.: Монастирскїе в Ромѣнско' сотни

...

с. 28: **СМЕЛОВСКОЙ Сотни**

...

с. 29: **Чернуско¹ сотни**

...

<p>с. 29 зв.: Лубенско⁶ Сотни Село Пески 79 дворовъ владеють Лубенского Полку Превображенского Монастира чернци по жалованнимъ Грамотамъ 198 году оноє и нижепи- саннїє сели дани ѿ вели- ких князей русских и ѿ княгинѣ Вишневецкой и о(т) сина Ея и ѿ Гетмана Богдана Хмелницкого.</p> <p>с. 30: Село Алшанци 41 дворъ ...</p> <p>Село Мгар 93 двора ...</p>	<p>К-ть дворів</p> <p>38</p> <p>54</p> <p>72</p> <p>95</p> <p>97</p> <p>30 (до- пис. дрібн. почер- ком¹ - М. К.)</p> <p>75</p> <p>итого 461 (вип- равле- не з числа 431 - М. К.)</p>	<p>Села ѿбрѣтающїєся во вла- дѣнїи монастира Мгарского Лубенского надани, а іменно Слшанка Унѣверсаломъ Гетмана Богдана Хмелниц- кого в 1655-мъ году. Лука и Хитцѣ Унѣверсаломъ того жѣ Гетмана в 656 годах, Вязовокъ Унїверсаломъ Ви- говского в 1658 году и ты- ежѣ села Подтвержени Унї- версаломъ Юріа Хмелниц- кого в 659-мъ году, Мгарь и Пѣски Унїверсаломъ Мазєпи надани вновъ и въ 1687-мъ году и тыє всѣ старїє и но- выє маєтности Утвержени в 719*-мъ (останняя цифра нерозбїрливо - М. К.) году Жалованною Грамотою, и в 1717 Унѣверсаломъ Гетма- на Скоропадского в зупол- ное Чернцямъ владѣнїє.</p>
---	---	---

¹ Возможно, це число стосується с. Терни.

<p>с. 30 зв.: Село Луки 56 дворівъ...</p> <p>Село Хитцѣ 70 дворівъ...</p> <p>Село Везовокъ 98 дворівъ...</p> <p>с. 31: Село Терни 23 двора владѣют ѿного жѣ Мгарского монастира чернци...</p>		
---	--	--

<p>с. 31: Чигрин Дубровско(й) сотни</p> <p>Село Лялинцѣ, 106 дворівъ, владѣють переясловско(го) Вознесѣнского Мнстира чернци по жалованной Грамотѣ с прошлого 1718 году, а и с каких оноѣ село, того в той Грамотѣ не показано.</p>	<p>Село Лялинцѣ, 151 (двір), войсковое, не ратушноѣ, за Гетманства Мазепи ѿдано во владѣніѣ Бывшому ѿхочо комонному Полковнику Василію¹ Рубану, а по чѣму онимъ селомъ владѣють чернци Переясловского Вознесѣнского Монастира? на тоѣ крѣпостей при слѣдствіи явит не схотѣли.</p>
---	--

<p>с. 31 зв.: Сѣнецко' Сотни</p> <p>Село Хрули 10 дворівъ...</p> <p>с. 32: Село Бодаква 120 дворівъ...</p>	<p>В селѣ Хрулях 19 (дворів)...</p> <p>Село Бодаква 137 (дворів)...</p>
<p><i>Цими селами володіють Київського Золотоверхого Михайлівського монастира ченці.</i></p>	
<p>А на передѣ сего више писан-</p>	

¹ Цей факт потребує додаткового дослідження. В інших джерелах є відомості, що цим селом володів Іван Рубан, який прийняв чернецтво з ім'ям Йосиф.

ные мнстирскіе села и деревни принадлежали того не показано.	
--	--

с. 33 – 33 зв.:

Того ж Лу-бенского Полку Села и слободы: которые в Экстрактѣ из ревізіалныхъ оффіцерами Книгъ не написани.	Сотнѣ Чигирин Дубровской
	<p>Слобода Мозулевка, 135 (дворів) /: сотникъ Чигирин Дубровскій Иванъ Булюбашъ зо всѣми урядники и Гражданами сказкою показали /: что ѡсѣла по шведской руинѣ не далеко ѿ Города Чигирин Дуброви при купленномъ бывшего сотника Лукомъского Василія Пѣковца ставу и Дубинѣ Мозулевской по той нуждѣ, что Граждане Чигирин Дубровскіе такъ козаки, яко и посполитіе з Города Чигирин Дуброви ѿ наводненія великого з Днѣпра весною бываемога, а по умаленіи води ѿ множающихся пѣсковъ: которые жилля ихъ Горожанскіе весма разорають посходили к ѡзначенному ставу и Дубинѣ(?) Мозулевской, и хотя на своихъ власнихъ пахатнихъ тамъ будучихъ поляхъ, а не на его Пѣковцевомъ Грунтѣ поселилися; ѡднакъ онъ Пѣковецъ получивши на Мозулевку у покойного Гетмана Скоропадского Унѣверсаль, тихъ людей потягалъ себѣ в послушаніе ѡднихъ посполитихъ: которихъ тогда еще невеликое число туда перейшло, а понявшій по его смерти его жъ жену сотникъ нѣшній Переясловского Полку Ирклѣвскій Славуи Требѣнскій по полученному на тую жъ слободу его Гетманскому унѣверсалу и високомонаршой Жалованноу Грамотѣ, по неже сталъ принуждать до своихъ работизнъ онихъ Гражданскихъ не токмо Посполитихъ; но и Козаковъ посходившихъ з города к тому жъ Грунту уже ѿ вишше означенноу нужди многимъ числомъ; того ра-</p>

ди и протчіє Гражданє намѣривая всѣ Городомъ туда к Мозулевцѣ перейти, и тамъ новій городъ устроить, но опасаясь того, чтобы всѣмъ не быть Славуюевѣ в подданствѣ /: ибо ѿ того б развѣ Городъ, а послѣдователно и вся сотня свое названіе стратит и до уничтоженіа прійти мусѣли /: Челобитствовали до того ж Гетмана Скоропадского, ѿ которого послани были на розискъ туда ѡбозній Полковій Гадяцкого Полку Григорій Грабянка з товаришемъ Бунчуковимъ Андреемъ Петровскимъ, по которому розиску что не іначе явилося, якъ оны челобитствовали, онъ же покойній Гетманъ видалъ сво(й) Унѣверсалъ з тымъ Указомъ, чтобъ помянутому Славую или женѣ Его денги данныє Пѣковцемъ за означенній Мозолювскій Грунтъ ѿложит сугубо, и свободно всѣмъ Горожанамъ туда на жил'є переходит, почему такіє денги, а іменно 200 золотих /: бо Пѣковецъ далъ толко за оній Грунтъ 100 золотих /: ѿвозили Славуюевѣ въ Ірклѣевъ: которых онъ не принялъ, а тимъ временемъ Гетманъ умре. За учрежденіемъ же Малороссійской Коллегіи хотя тые жъ Гражданє многоє время челобитствовали, ѡднакъ во свое бытіє оной Коллегіи рѣшенія не получили, а такимъ ѡбразомъ тоєю слободкою помянути' сотникъ Славую доселѣ владѣеть.

с. 34: Другая **слободка**, 27 (дворів), Перєясловских законниковъ поселена на Сотенномъ Чигрин Дубровскомъ степу **при долинѣ Кривой Рудѣ** людьми Сотенными ж недавнимъ временемъ по шведско' руинѣ на томъ мѣстцѣ: Гдѣ Хуторъ былъ волно занятій Полковникомъ ѡхочокомоннимъ Иваномъ Рубаномъ: котори(й) в томъ Монастирѣ принялъ Чинъ монашескій: и хотя потомъ его принятіи Чина монашеского и смерти, хутора оно(го) за-

разъ не стало и чрезъ долгое время не было; однако оныя законники не толко тотъ хуторъ самовластно възобновили; но и слободку ко вишше означенному населили, которою и теперь владѣють.

Слободка Сотника Чигрин Дубровско(го) Лебеховка, 46 (дворів), поселена на купленномъ Его Грунтѣ и при купленных полях.

По 8-му

Деревня Галицкое, 90 (дворів), поселена, лѣтъ тому близко сорока, бывшимъ Полковникомъ ѡхочокомоннимъ Новіцкимъ на Сотенномъ степу при купленныхъ Его Грунтахъ и занято' на нихъ на рѣцѣ Сулѣ Греблѣ и млинахъ, а владѣють оною деревнею Сини Его товариши бунчуковыѣ Иванъ и Яковъ Новіцкіѣ, в універсалахъ же бывшихъ Гетмановъ Мазепи и Скоропадского данныхъ Ему старому Новіцкому, и по смерти Его самимъ же Ивану и Якову тоѣй деревнѣ не написано.

По 8-му

Сотнѣ Лукомской

с. 34-34 зв.: **Слободка¹ на Рудѣ, прозиваемой Кривою Рудою, 20 (дворів),** недавнимъ временемъ за полковничества Андрея Марковича поселена людьми захожими з разныхъ мѣстъ при ѡнятомъ чрезъ Сина Его Якова Андреева у Сотника Лукомского Мартина Кодинця Хуторѣ и ставу устроенномъ и занятомъ нимъ сотникомъ на волномъ Сотенномъ степу: которій хуторъ онъ Сотникъ прошлозимного времени ѡдобралъ, а слободка ѡная до

¹ Тут ѣде мова про слобідку, яка має також іншу назву: «Самосѣдовка».

	<p>далшой Резолюціи нѣ в чѣмъ владѣнїи не їмѣється.</p> <p>Село Юсковцѣ, войсковое, 44 (двори¹), ни на якїй уряд и до ратуши не надлежавшое, ѡпредѣлено писмомъ бывшего Полковника Лубенско(го) Андрея Марковича для домового в сѣнѣ вспоможенїя Сотниковѣ Лукомскому Мартину Кодинцю в прошломъ 1722 году априля 2* (?) (<i>нерозбірливі символи – М. К.</i>) при ѡходѣ Его въ походъ низовїй на Сулакъ: на которой службѣ онъ три года жилъ, а кромѣ то(го) селця людей ниякихъ болшъ в своемъ послушанїи онъ Сотникъ не їмѣеть.</p> <p style="text-align: center;">По 8-му</p>
	<p style="text-align: center;">с. 34 зв. – 35: Сотнѣ Пирятинской</p> <p>Слободка Бывшой Сотниковой Лубенско(й) Корнѣевичевой Удови Марини, 30 (дворів), поселена По руинѣ шведской при Еи Хуторѣ на купленномъ Грунтѣ при рѣчцѣ Слѣпородѣ и при волномъ Сотенномъ степу.</p> <p style="text-align: center;">По 8-му</p> <p>Слободка сотника Пирятинско(го) Григорїя Корнѣева над рѣчкою Сържицею Сухою, 32 (двори), на купленных Полковника Лубенского Леонтїя Свѣчки Грунтахъ при хуторѣ поселена: которїй Хуторъ писмомъ жени Его Свѣччиной, а теци Сотницкой за соизволенїемъ Синовъ еи ѡданъ во владѣнїе Ему Сотнику.</p> <p>Село Коровай на купленных полковника Леонтїя Свѣчки Грунтахъ при волномъ Пирятинскомъ</p>

¹ В цїй частинї книги ГСМ для ряду населених пунктів замість поширеного «число дворів» записано: «число людей при нинїшній ревізїї», що, мабуть, в даному випадку означало одне й те ж.

степѣ поселена, а те(с)таментомъ Его записана и ѿдана была синовѣ его ж Лукяну Свѣчцѣ, котори(й) продалъ оное село подскарбію енералному Пну Марковичу, по якой куплѣ онъ Пнѣ Марковичъ тимъ селомъ владѣеть.

Село давнее войсковое **Вечурки**, 42 двори, было во владѣніи бывшего Полковника Прилуцкого Дмитрія Горленка, а по измѣнѣ Мазепиной ѡнимъ селомъ завладѣлъ Гетманъ Скоропадскій, а нѣ Гетмановна Скоропадковна Гїжа Толстая владѣеть, а по якимъ дачамъ крѣпостей не явлено, прежде же завладѣнія покойного Скоропадского утверждено было Унѣверсаломъ тое жъ село сину Горленковому Андрею.

Село Дѣймановка, 63 двори...

(Записи на сторінках 35 зв. – 36 перекреслені. – М. К.)

с. 35 зв.: **Сотнѣ Сенецкой**

с. 35 зв. – 36: **Слободка** товариша бунчукового Івана Гамалѣи, 47 (дворів), при степѣ к Ромодановскому шляху... *(в алфавітному списку справи згадана, як «слободка новопоселенная» – М. К.)*.

Сотнѣ Лохвицкой

...

с. 37: По Указу Ея¹ Императорского Величества мы ниже подписанные Воисковая Енералная Старшина и Полковники слушавъ слѣдствія ѡ маетностехъ Лубенского Полку согласно приговорили: которые маетности принадлежати імѣють кому по заслугамъ, а которіе на Чини Полковни-

¹ Анни Іоанівни Романової.

ковъ такожъ Старшини Полковой и Сотниковъ и которые су(ть) сумнителнїе принадлежат в докладъ к рѣшенію' ѿ чемъ являється з ниже слѣдующих статей.

(Очевидно, що зліва тепер розташовано матеріали слідства 1729 – 31 рр., а не ревізії 1726 р. Правий стовпець залишено порожнім, як в оригіналі – М. К.)

Маєтності которые принадлежать по заслугамъ

<p>сс. 37 – 38 зв.: Роменской сотнѣ</p> <p>...</p> <p>Селомъ Коровинцями ... володіють сини Павла Полуботка (Чернігівського полковника) Андрій та Яків Полуботки, бунчукові товариші. (Але далі таке – М. К.): ... а на тоє ж село явил вишше означенній Сотникъ Роменски(й) Семень Евстафієвъ жолованную жъ Грамоту данную ѿ 7198-мъ¹ году Дѣду его бывшему Полковнику Лубенскому Максиму Ілляшенку в ѿчину.</p> <p>...</p> <p>с. 38 зв. – 39 зв.: в Сотнѣ Лохвицкой</p> <p>...</p> <p>с. 40 – 40 зв.: въ Сотнѣ Чорнуской</p> <p>Село Бѣлоусовка, 62 двори, владѣет... да онъ же еще владѣет въ сотнѣ Сенецкой селомъ Жданами: ѿ которомъ низше подъ Нб: 85.</p> <p>...</p>	
<p>с. 41: Сотнѣ Лукомско'</p>	

¹ За літочисленням «від створення світу». Для обчислення року за літочисленням «від Різдва Христового» треба від дати, обрахованої за літочисленням «від створення світу», відняти 5508 (для дат до 1 вересня за юліанським календарем (по ст. стилю)) або 5509 років (для дат з 1 вересня по ст. стилю).

Село Ходолѣвка, 8 (дворів), да въ сотнѣ **Пирятинской** подъ номеромъ 66, **Карпиловка**, 18 (дворів), по універсалах Гетмана Скоропадского данних Бывшому Полковнику Лубенскому Василию Савичу и Его женѣ нѣшной удовѣ Аннѣ Савичевой, и в **Сотнѣ Лубенскоѣ** подъ номеромъ 57 **Хорошки**, 20 (дворів), **Публинцѣ**, 10 (дворів), и фолварки городовіе **Плютинцѣ**, 18 (дворів), (ито(го) 74 (двори)) по жалованних Грамотах ѿчиму Его Савичевому Судіи Полковому Лубенскому Андрѣю Яковлеву данних в 7193 и въ 7203 годах да по універсалах Гетмана Скоропадского въ 1714 году на споко'ное владѣніе, владѣетъ она жъ Полковница Бывшая Савичева зъ сна'ми Бунчукови(ми) товаришами Петро(мъ) и Василюемъ Савичами.

Села Лящовка, 49 (дворів), да въ сотнѣ **Чигирин Дубровскоѣ** под Но: 63 **Матвѣевка**, 25 (дворів), и подъ Но: 106 **Мозулевка** (*розрахунково - 135 дворів - М. К.*) владѣнные прежде сотникомъ Лукомскимъ Пѣковце(мъ), а нѣтъ владѣемыѣ жену Его Понявшимъ Сотникомъ Иркѣвскимъ Славуѣ(мъ) Требінскимъ по універсалах Гетманскихъ и по жалованно' Грамотѣ Ему Славую данних. (Ито(го) 209).

число	с. 41 зв.: Сотнѣ Лубенской
Дворовъ	Села Хорошки, Шеки, Снѣтинъ, Ісачки,
117	Грибища, Литвяки, Окопъ да въ Сотнѣ
68	Чигирин Дубровскоѣ Клищинцѣ под
105	номеромъ 62, и Галицкое при купленних
47	грунтах подъ номеромъ(мъ) 109-мъ вла-
24	дѣють бунчуковіе товариши Иван и

<p>51 90 Ито(го) 502</p>	<p>Яковъ Новіцкіє по жалованно' Грамотъ в 7198-мъ, и по універсалах Гетманских данных ѿцу Іхъ Іліи Новіцкому...</p> <p>Село Новаки, 70 (дворів), и деревня Клепачъ, 33 (двори), владѣемыє по універсалах Полковничих и поко'ного Гетмана Скоропадско(го) Сотникомъ Полковимъ Лубенски(мъ) Григоріємъ Кулябкою за Его услуги въ 1713 году данных. Ито(го) 103 (двори).</p> <p>Села Шершенѣвка, 27 (дворів) и Калайдичъ, 27 (дворів) владѣемыє по універсалу Гетмана Скоропадского товаришемъ Бунчуковимъ Петромъ Кулябкою, данному в 1709-мъ году.</p> <p>Село Гонцъ, 66 (дворів): которимъ владѣет по універсалу Гетмана Скоропадского до ласки войсково' въ 1715 году въ спокойное владѣніе Асаулъ Полкови' Иванъ Павловичъ.</p> <p>с. 42: въ Селѣ Губскомъ владѣеть десятма дворами, на купленномъ Грунтѣ поселенными, товаришъ значковїи Григори' Шаргородски'.</p> <p>с. 42: Уѣзду Костантиноѵского ...</p>	
--------------------------------------	--	--

<p>с. 42: Сотнѣ Чигирин Дубровской Мѣстечко Веремѣвка, 125 (дворів) и Село Липове, 123 (двори) да села Миклашевка, 21 (двір) и Погорѣлецъ, 33 (двори), владѣемыє Полковни-</p>	
--	--

<p>ко(мъ) Прилуцкимъ по жалованно^у Грамотѣ данной въ 1714 году. Ито(го) 303 (двори).</p> <p>Деревня Горби, 52 (двори), и Гринки, 31 (двѣр), и село Сидорѣ, 46 (дворѣв), да на купленнихъ грунтахъ под нумеро(мъ) 108 слободка Лебѣховка, 46 (дворѣв), владѣемыя сотникомъ Чигирин Дубровски(мъ) Иваномъ Булюбашемъ по унѣверсалахъ Полковничихъ Василя Савича данныхъ въ 1713-мъ и в 714-мъ годахъ. Ито(го) 175 (дворѣв).</p> <p>Село Гусинное, 22 (двори), владѣемое товарише(мъ) значковимъ Семеномъ Кирилови(мъ) по жалованно^у Грамотѣ данно^у дѣду Его Сотниковѣ Чигирин Дубровскому Яремѣ Иляшенку въ 7203-мъ году.</p>	
---	--

<p>27 (дво рѣв)</p>	<p>сс. 42 – 42 зв.: Сотнѣ Пѣрятинской Сѣла Повстинѣ и Лазорки, владѣютъ оними вдова Умершо(го) судѣи Полково(го) Лубѣнско(го) Максима Троцко(го) жена с синами по Унѣверсаламъ Гѣтмана Скоропадско(го) даннимъ на зуполное селѣ тѣхъ владѣніе 1710-(го) и 1712 годовѣ.</p>	
	<p>с. 42 зв.: Село Динисовка, 54 (двори), владѣемое удовою сотниковою Бывшою Лубѣнскою Ивановою Корнѣевичевою по унѣверсалу Гѣтмана Скоропадского данному до ласки войсково^у въ 1713-мъ году.</p> <p>Слободка Городище, 42 (двори), при купленнихъ грунгахъ и деревня Корнѣевка, 16 (дворѣв), владѣемыя Сербиномъ Ілією Милорадовичемъ сотникомо(мъ) Грунскимъ: которые слободка и дрвнѣя ... <i>(нерозб., по контексту повинно бути «сину» – М. К.)</i> жени Его спложенного съ первимъ мужемъ внукомъ</p>	

Полковника Свѣчки Стефано(мъ) Свѣчкою над-
лежит по універсалахъ Гетманскихъ даннихъ дѣду
Его Василію Свѣццѣ въ разнихъ годѣхъ.

Деревня Кулажинцѣ, 98 (дворів), надана во вла-
дѣніе...

Село Перервинцѣ, 14 (дворів), владѣет...

Село Дащенко(?) (*Дацієнки? – М. К.*), 33 двори,
владѣемое...

Село Малютинцѣ, 47 дворів...

с. 43: **Деревня Смотрикъ**, 56 (дворів), владѣемая
Значковими товаришами Іваномъ и Петро(мъ)
Вакуловичами и зятѣмъ ихъ Мойсѣемъ Ходолѣ-
емъ... да они жъ Вакуловичи владѣють **СЕЛОМЪ**
Грабаровкою, 82 (двори)...

Селомъ Шкуратами, 27 (дворів), владѣлъ...

Деревня Леляки владѣемое сотникомъ Пирятин-
скимъ Григоріемъ Корнѣевимъ...

Село Бѣлоцеркувцѣ...

с. 43 зв.: **Село Гурбинцѣ**, 51 (двір)...

Село Сасиновка, 129 (дворів), владѣемое по висо-
ко Монаршой грамотѣ подскарбіемъ Енералнимъ
Піномъ Марковичемъ до Указу на чинъ Подскар-
біевства.

Село Давидовка...

Слободка Березовая Рудка, 91 (двір), ... *володіє*

дочка покійного Гетьмана Пані Толстая...	
--	--

<p>с. 43 зв.: Сотнѣ Сенчанской Село Юсковцѣ, 26 (дворів) и деревня Скоробагатки, 38 (дворів) (ито(го) 64 двори)...</p> <p>с. 44: Селомъ Жданами, 36 (дворів), владѣеть бунчукови(й) товаришъ Андрѣй Петровскій... да ѡнъ же владѣеть селомъ Бѣлоусовкою въ Чорнуской Сотнѣ ...</p> <p>Селце Василки, 7 (дворів), ... <i>володіє колишній Лохвицький сотник Степан Пештич...</i></p> <p>Деревня Лучка, 21 (двір), владѣемая сотнико(мъ) нѣшнимъ Сенчанскимъ Иваномъ Криштоповимъ ...</p>	
---	--

с. 44: **Описніє маєтности в Глинской Сотнѣ**

...

с. 44: **В Пирятинско' Сотнѣ**

Село Мокляки ...*володіє Генерал фон Вейзбах...*

с. 44 зв.: **Прописныє: которіє в ревизіи ѡффіцерской не написани**

<p>Сотнѣ Лукомской <i>N 110</i> Слободка Самосѣдовка¹, 20 (дворів), на Кривой Рудѣ в степу недавнимъ временемъ поселенная,</p>	
---	--

¹ Після відібрання її генеральним бунчужним Дем'яном Васильовичем Оболонським у 1740-х рр. ним було поселене, імовірно на її місці, с. Оболонь.

спорная между бунчуковимъ товаришемъ¹ и сотникомъ Лукомскимъ Мартиномъ Кодинцемъ. В се' слободцѣ повелено вишше означенною високомонаршею Грамотою учинит рассмотрениеЕ Его Святелству Кнзю Шаховско(му).

111 (N)

Село Юсковцѣ, 44 (двори), владѣемое сотникомъ Лукомскимъ Мартино(мъ) Кодинцемъ по листу полковника Пна Марковича даннимъ при Его сотничомъ ѿходѣ в низови' походѣ для временного Емѹ вспоможенія.

с. 44 зв.: **Сотнѣ Пирятинской**

Слободка Бывшей сотнико(во)й Лубенской Корнѣевичевой на купленныхъ Грунтахъ нею владѣемая.

с. 45: **Слободка** сотника Пирятинского Григорія Корнѣевича на купленныхъ теста Его Полковника Свѣчки Грунтахъ.

Село Коровай Енералного подскарбїя Пна Марковича купленное у Лукяна Свѣчки.

с. 45: **Сотнѣ Сенчанской**

Товариша Бунчукового Івана Гамалѣи, 43 (двори), на купленныхъ Бабою Его Григоріевою Гамалѣиною Грунтахъ.

с. 45: **Сотнѣ Лохвицкой**

...

с. 45 зв. – у справі відсутня.

¹ Тут йде мова про Я. А. Марковича.

с. 46: Того ж Лубенского Полку Маєтности по мнѣнію
Енерално¹ Старшини и Полковниковъ принадлежа-
щые на Чини.

Роменской Сотнѣ

...

с. 46 зв.: Лохвицкой Сотнѣ
(Тут згадується с. Лука – М. К.)...

с. 46 зв.: Сотнѣ Лукомской

Городокъ Бурумка, 133 (двори), которимъ владѣ-
ли тіє ж *ѳ*сѣ три Полковники По вишше Писан-
но(мѹ) (*в інформації про с. Луку були згадані Зе-
ленський, Савич та Маркович – М. К.*), а теперъ
владѣетъ ннѣшни¹ Полковникъ Пнѣ Петръ
Апостоль.

Деревня Александровка¹, 38 (дворів), которою
владѣ(л) Помянүти¹ Полковникъ Зеленски¹ и По
жалованной Грамотѣ *ѳ* 1715 на урядъ данной
Полковникъ же Пнѣ Марковичъ, а ннѣ владѣетъ
Пнѣ Петръ Апостоль.

Мнѣніє

По перво Бытному владѣнію и по жалованной Грамотѣ
на урядъ Полковничества во вся Прилични.

с. 47: Село Мойсѣвка, 54 (двори), онимъ Селомъ
*ѳ*ладѣли Полковники Савичъ и Пнѣ Марковичъ, а
по чѣмү владѣли ? на тоє крѣпостей не явлено,
прошлого же 1729 году виданною до Гнѣдина Гет-
мана Данила Павловича Апостола Монаршою
Грамотою владѣтъ Емү Пнѹ Марковичү не ұказано

¹ Помилково віднесене до Лукомської сотні. Належало Лубенській
сотні (див. с. 22).

<p>и нѣѣ они(м) селомъ нѣхто не владѣть.</p> <p>Слободка Нароже, 15 (дворів), оною слободкою владѣли Полковники Зелѣнски', и Пнѣ Марковичъ, а прошлого 1729 году виданною високо Монаршою Грамотою Пнѣ Марковичу владѣть не указано и нѣѣ оною нѣхто не владѣть.</p> <p style="text-align: center;">Мнѣніе</p> <p>Полковнику нѣѣшному владѣть прилично обома више означенни(ми) село(м) и слободкою.</p>	
---	--

Тоѣй же **Лохвицкой Сотнѣ** («Тоѣй же», бо згадувалась раніше, перед Лукомською – М. К.)

...

<p>с. 47 зв.: Тоѣй же Лукомской Сотнѣ</p> <p>Село Онушки, 11 (дворів), котори(мъ) владѣють Попи Лукомскіе Максимъ и Иванъ По листу Сдтворчистому(?) Гетмана Скоропадско(го), данному ѡцу ихъ, умершому Петру Иванову з нѣякогось респекту в 1709-м году.</p> <p style="text-align: center;">Мнѣніе</p> <p>Подобаєть на урядъ Асаулства по неже на тот Урядъ нѣтъ маєтности, а попамъ маєтности владѣть не прилично.</p>	
---	--

<p>с. 47 зв.: Лубѣнской Сотнѣ</p> <p>Село Ерковцѣ, 31 двір, владѣть по Унѣверсалу Полковника Пнѣ Марковича Сотникъ Пирятински' Григори' Корнѣевичъ данному в 1717 году.</p> <p style="text-align: center;">Мнѣніе</p> <p>На Урядъ Сотничества Ему прилично.</p> <p>с. 48: По неже По 8-му Пункту другимъ Селомъ в Сотнѣ Его Пирятинской Леляками владѣть Ему во вся прилично.</p> <p>с. 48: Городиской Сотнѣ</p>	
---	--

<p>Мѣстечко Городище с подварками да подварки жъ Мелехи, деревня Слободка, и зарѣче Удайское, владѣли Писарѣ войсковіе Енералніе.</p>	
--	--

Мнѣніе

Прилични... на Чинъ писарства Енералного и канцеллярію сіи Маетности.

Сѣла Воронки, Крути' Бѣрегъ, Поставмуки, (к-тъ дворів нерозбірливо – М. К.) владѣютъ канцелляристи войсковіе... по томужъ мнѣнію приличны тіе сѣла на Енералную Канцеллярію.

с. 48 зв.: **Маетности сумнителныя принадлежащіе ѵ докладъ**

Лохвицкой же Сотнѣ

...

<p>с. 48 зв.: Лукомской Сотнѣ</p>	
--	--

Сѣло Мохначъ: которимъ владѣль протопопъ Лубѣнски' по унѣверсалу Мазѣпи, и по унѣверсалу Гетмана Скоропадского данному ѵ 1709-м году ѵ Его владѣніе, а нѣ По смерти Его Писар Полкови' Лубѣнски' Стефанъ Савицки' далъ чолобитную просячи себѣ по наследѣю того Сѣла во владѣніе: по неже имѣетъ за собою ѵ супружестѵ оного Протопопа ѵ нуку, а инога Служащаго войсково потомка, кромѣ Его Писара по не(мъ) протопопи не имѣется.

с. 49: **ѵ Глинской Сотнѣ**

...

с. 49: Сѣй Ехтрактъ о маетностех Старшина Енералная и полковники Слушали; и что онни' (?) по крѣпостям владѣлческим и по узнаню Полковникоѵ, Старшини Полко-

во', и Сотникииъ, тако(ж) де по свѣдѣтелствѹ Старожи-
лоуъ здѣланъ. На томъ подписалися.

сс. 49 – 49 зв.: *Підписи.*

(Кінець 1 частини справи – М. К.)

2 частина справи: Фонд КМФ – 7, оп. 2, од. зб. № 12 [5].
Нумерація з 50-го листа.

**с. 50: Того ж Лубенского Полку Свободные Села и
деревнѣ: которые под вѣдѣніемъ Сотенно' и Городовой
Старшини**

В Ромѣнской сотнѣ¹

...

в Глинской Сотнѣ

...

с. 50 – 50 зв.: въ Лохвицкой Сотнѣ

...

с. 50 зв.: в Лукомской Сотнѣ

Городокъ Луко(мъ)ле 122 (двори)

Сѣла:

Плеховъ 21 (двір)

Калкаевъ 9

Великая Селецкая 4

Малая Селецкая 3

Михновцѣ 20

Александровка 6

Мацковцѣ 41

¹ Оскільки матеріал розміщено в одному стовпці, зовнішні рамки опущено.

Березняки 36

Матвѣвка 11 (дворів)

Мѣстечка:

Оржиця 54 (двори)

Горошинъ 170 (дворів).

с. 51: въ Лубенской Сотнѣ

(дворів)

331 Городъ Лубнѣ

90 Передъ мѣст'е Засулле

Села

12 Нижши' Булатецъ

23 Вишши' Булатецъ

17 Кононовка

Чудновцѣ

16 Воронинцѣ

6 Черевки

25 (цифра 5 написана замість перекресленої «1» - М. К.) Пятигорцѣ

14 Губское

7 Тарандинцѣ

8 Енковцѣ

- Бѣвцѣ

3 Ороби

7 Хелепцѣ

39 Тишки

58 Березоточа

Въ Чигирин Дубровско' Сотнѣ

Городъ Чигирин Дуброва 362 (двори)

Мѣстечко Жовнинъ 234 (двори)

Деревня Шушваловка 59 (дворів).

с. 51: в Сотнѣ Пирятинско(й)

Число

дворів

456 Городокъ Пирятинъ

Села

64 Приходки

40 Харьковцѣ

75 Каплинцѣ

27 Усовка

25 Бубни

19 Яцини

с. 51 зв.:

20 Кейбаловка

40 Митченки

Мѣстечко з уездо(мъ)

69 Яблуневъ зъ Селами

52 Овсюки

91 Бѣлоусовка

51 Миклашевка

83 Круподеринцѣ

89 Савинцѣ

37 Золотухи

28 Остаповка

с. 51 зв.: в Сенчанско(й) Сотнѣ

Городъ Сенча съ фолварками

Село Хитцѣ

Ломаки

с. 52: Розміщено лист (або доповідь) на ім'я цариці Анни Івановни про здійснення слідства про маєтності Лубенського полку 11 Генваря 1731 року.

Потім наведено певні списки, прохання, копії універсалів, грамоти тощо.

В 3 та 4 частинах справи (од. зб. № 13 та № 14 опису 2 фонду КМФ – 7) [6; 7] теж наведені різні документи, що стосуються прав власності на маєтності тощо.

2. Генеральне слідство про маєтності Миргородського полку (витяги)

Джерело: ЦДІА України у м. Києві (ЦДІАК), Фонд КМФ – 7, оп. 2, од. зб. 9. 1730 рік [2].

Одиниця зберігання № 9 – це мікрофотокопія справи, що зберігається в РДАДА: Ф. 248, од. зб. 1809, ч. 3, нумерація аркушів ведеться зі с. 112.

с. 112: Слѣдствіє и Екстрактъ о маєтностяхъ полку Миргородского

здѣлано

с. 113: Миргородской (полк)

По справки в канцелярії Минѣстерского Правленія с ревѣзорскими книгами которая ревѣзіа, во всеі Мало^с Россіи Чинена въ 1726-мъ Году По Імянному Блжѣннїа и вѣчно Достойнїа памяти, Ея Імператорско(го) Влч(ст)ва указу Глуховского гварнѣзона ѡбор Афицерами Посланными из бивше^с Мало_Россійскѡ коллегіи Какіє в Мало^с Россіи обретаютца Мѣстечка, Сели и Деревни Хуторѣ званїама каждая порознь, и что в тех маєтностяхъ дворового числа и кто ими и по как(им) (крѣ)постямъ владѣеть, значитъ ниж(ε).

Под каждою Статею оніє мѣстечка, Сели, Деревни на перед ннѣшнихъ владѣлцоѹ на какіє уряди надлежали и кто теми маєтно(ст)ми владѣли, и по чему:

Подписать

(На аркуші є невелика пляма, внаслідок чого деякої частини тексту не видно. У лівому стовпці імовірно прочитання взято в круглі дужки: «... как(им) (крѣ)постямъ владѣеть, значитъ ниж(ε).» У правому на місці плями мною поставлено три крапки – М. К.):

сс. 113 – 113 зв.: **ѹъ Мирго-**

...нѹ(?) Миргородскомъ поне-

**родскомъ полку (в) роздаче
изъ ратушнихъ селъ и
деревень:**

и Полковой Сотне

1. 42 лист. **Село Кибинци**, 150 двороу, иладелецъ бившей Миргородской Протопопъ Леонтій по унѣверсалу... Мазепи съ 1688 году по 715 годъ, а по смерти нѣе владѣеть сѣе Ево Полковоу каммисаръ Іосифъ Леонтіевичъ. По унѣверсалу полковника Миргородского Данила Апостола данному 1715 году до ласки войсковой;

2. 49 лист. **Село Поповка**, 475 дворів. **Хомутецъ**, 360 дворів. **Бакумовка**, 158. Итого 993 двора, владѣеть Миргородской Полковникъ Данила Апостоль по жалованнимъ грамотамъ данни(мъ) 7198 и 1710-(м) Годовъ за службы Ево во вѣчное владѣние:

же ратушеу такихъ Якъ и Другихъ полкахъ и превиліованнихъ не Имѣется, того ради и селъ Ратушнихъ нѣтъ, а Якѣе су(тъ), то всѣ до власти Гетманскоу, а прауленіа Полково(го) и сотенно(го) надлежали и надлежать.

Сее село Кибинцѣ...

Хомутецъ и **Бакумовка** еще до ѿходу з под Полскоу ѿласти ѿ князя Вишневецкого наданіи были покѣному ѿцєви Полковника Миргородского Данила Апостола, полковнику жъ Павлу Апостолу; **Село** теж **Поповка** з прежде надлежала под сотню Полковую а иладѣлцамъ и на Уряди; никому не было надавано, а нѣе ѿними всѣми... владѣеть... Гетманъ Даниль Апостоль...

<p>с. 114: 3. 58 лист. Села Шафоровка, 60, Ярмаки, 64, Милюшки, 44. Ито(го) 168 дворов владѣеть войсково товарищъ Иванъ Ломиковской по Унѣверсаломъ тестя Своего Миргородского Полковника Данила Апостола...</p>	<p>Село Ярмаки прежде надлежало под сотню, потомъ оноѣ было надано ѿ полковника, а нѣшнѣ(го) Гетмана Апостола Сотникови Полковому Андрею Костянтѣвичу, а потомъ онъ Имѣлъ на себѣ чин ѡбознищества Полкового и ти(мъ) же селомъ владѣлъ... Село Милюшки прежде было под сотню ж належное... Селце Шахворостовка надлежало под сотню...</p>
<p>4. 64 лист. Село Черевки, 150 дворовъ владѣеть Полковой Писаръ Петръ Лѣскевичъ...</p>	<p>Село Черевки сперва было належное под сотню...</p>
<p>с. 114 зв.: 5. 69 лист. Село Слободка, 50 дворовъ, володіе Миргородський сотник Мойсей Зарудной по жалуваній Грамоті даній 7198 р. ѿ цю Ево Григорию Зарудному...</p>	<p>Село Слободка прежде надлежало под сотню...</p>

в Хоролской Сотни:

<p>с. 114 зв.: 6. 75 лист. Села Шишаки: с приселкомъ Клепачами, 223, Радиловка, 54, итого 277 дворовъ, владѣеть Лубенского полку Лубенской Полковой сотни войсково товарищъ Петръ Кулябка. Шишаками с приселкомъ по унѣверсалу Гетмана Скоропа-</p>	<p>Села Шишаки з приселкомъ Клепачами и Радиловка Прежде под сотню надлежали, а под жадними владѣльцами, и на урядъ ни ѿ ко(го) нико(му) не были наданни, кромѣ нѣшнѣго владѣльца Петра Кулябки, знатного бунчукового товариша, а' дано Ему тѣе села за</p>
---	--

<p>дского Данному 1711 году. Селомъ Радилоукою по унѣверсалу Миргородского Полковника Апостола данно(му) 1712 году. Которіе Ему унѣверсали данни по сшойству уременно.</p> <p>с. 115: 7. 49:53 листи. Село Вергуни, 209 дворочъ, владѣть Миргородской Полковникъ Данила Апостолъ по жалованнимъ Грамотамъ данимъ 7198-(го)¹ и 1710-(го) годовъ за Служби Его во вѣчное владѣніе.</p> <p>8. 83 лист. Село Аврамовка, 10 дворочъ², владѣть войсковою товаришъ Александръ Лагоденко по унѣверсалу полковника Миргородського Данила Апостола данному</p>	<p>Услуги во'сковіе, которо(го) и тепер снѣ у низово(м) сулацко(м) походѣ чре(з) колко годѣ службу ѿправи(л)(?), и маєт на тіе села Унѣверсаль Гетманскій и Полковничій; а к ратуши не надлежали.</p> <p>с. 115: Село Вергуни преждѣ до сотнѣ надлежало, а небычало под жадни(мѣ) владѣльцемъ и на урядѣ никому ни ѿ кого не надавано, кромѣ ннѣшнего владѣльца бывшего Полковника Миргородського Данила Апостола, нинішнього Гетмана, а владѣет по жалованнимъ Грамотамъ данимъ Ему за чѣрніе и знатніе служби чо вѣчное владѣніе. До ратуши знову не надлежало.</p> <p>Село Аврамовка преждѣ под сотню надлежала; потом владѣль ѿним по наданню Полковника (:ннѣшнего Гетмана:) Асаул полковій Лагода, а по смерти ѿного снѣви Але-</p>
---	---

¹ Тут дата – за літочисленням «від створення світу». Для обчислення року за літочисленням «від Різдва Христового» треба від дати, обрахованої за літочисленням «від створення світу» відняти 5508 (для дат до 1 вересня за юліанським календарем (по ст. стилю)) або 5509 років (для дат з 1 вересня).

² Це менша частина села.

1719-(м) году для послушанія и работизнъ *Ево* Домових.

с. 115 зв.:

9. 87 лист. **Село Ковали**, 69 дворовъ, владѣеть Прилуцкаго Полку бунчуковой товарищъ Андреѣ Горленко по унѣверсалу полковника Миргородскаго Данила Апостола данному 1716 г. по *свойству* в послушаніе для работизни домовой.

10. 47 лист. **Село Стайки**, 21 дворъ, владѣеть Миргородской Полковникъ Данила Апостоль, на что для владенія имѣль Гетманской унѣверсалъ, которой де в прошломъ 724-мъ году *во* время описи Дому *Ево* утерялся.

с. 116:

11. 92 лист. **Деревня Енки**, 101: **Фоцочка**, 69: итого 170: дворовъ, володіе Миргородський

ксандру дано дворовъ десят за услуги войсковіе, и владѣеть по унѣверсалу тогда Полковника, а нѣтъ гдѣна Гетмана, к ратуши тежъ не належало.

с. 115 зв.: **Село Ковали** прежде под сотню надлежало, а Когда былъ сотником Хоролскимъ Іліа Келеберда *и* тотъ часъ оноѣ ему было надано ѿ полковника за служби его войсковіе, а нѣтъ по унѣверсалу Полковничомъ (:нѣшнего Гетмана:) владѣеть войсковіи товарищъ Андрей Горленко, а надано оноѣ за знатніе услуги войсковіе; и до ратуши не надлежало.

Село Стайки прежде ни под жадного владѣльца, а ни на урядъ никому ни ѿ кого по наданю жадном не надлежало, а надлежало оноѣ под сотню, а нѣтъ владѣеть оним Полковникъ (нѣшній Гетманъ) за *и*дніе значніе Его служби; по наданю унѣверсало(м) Гетманскимъ, которій во время ѿписи дома утерался, а з котораго Году не упомнится того.

Деревнѣ Енки и **Хвощовка** зперва надлежали под сотню, а никому ни от кого ни на

<p>полковий обозний Василей Родзяка по унѣверсалу Полковника Миргородського Данила Апостола данни(мъ) на Фошовку 1704, на Ёнки 1710 годовъ, которіе Дани за знатніе еѣо войсковіе Служби ѡ зуполное владѣніе, для ѡспоможєня Его Г(ос)п(о)дарства:</p> <p>12. 98 лист. Сєло Аврамовка, 160 дворов¹, владѣтѣть Полково' Асаулъ Сємен Галаганъ по Унѣверсалу полковника Миргородського Данила Апостола данному 1721 г. до ласки войсковой.</p>	<p>уряд и ни жадному владѣлцу не надавани. Потомъ перѡе Хвошовку, сотником еше будучому Родзянцѣ надано; а когда ѡбозним по виходу з неволѣ Его учинєно, и Ёнки надано жѣ, и владѣт оними сєлами по унѣверсалу полковника Миргородського (нинішнього Гетмана) данном Ему за значніе Его войсковіе службы, Фошовка ѡ 1704 г., а Ён'ки ѡ 1710-мъ, а до ратуши не надлежали.</p> <p>Сєло Аврамовка Якъ више положєно прєждє под сотню надлежало, а потомъ владѣл ѡнимъ по наданю Полковничом(ъ) (которій тепер Гетманомъ) Асаулъ Полковій Лагода; по смєрти же Его ѡдано ѡное сєло Сєменови Галаганови Полковому Асаулу (кромѣ десяти дворовъ сѣнови Лагодиному опредѣленних) и маєт на тоє Унѣверсал Полковника Миргородського, нинішнього Гетьмана. А до ратуші і на жадни уряди прєжде не належали (-ло).</p>
--	--

с. 116 зв.:

Власовской Сотнѣ

¹ Це більша частина села.

102 лист. Мѣстечко Власовка 10 двороу владѣеть ...	Сїи 10 дворовъ...
с. 116 зв.: 14. 114 лист. В Потоцкой Сотнѣ Мѣстечко Потокъ 11 дворовъ владѣеть...	с. 116 зв.: Сїи двори... .. итого 13 дворовъ, а не 11;
с. 117: 15. 117 лист. В томъ же мѣстечкѣ Потоцѣ 8 дворовъ владѣеть ...	с. 117: Сїи ѡсмъ дворовъ...

в Голтвянской Сотне

с. 117: 16. 122 лист. Село Броварки , 93 двора, владѣеть Полково(й) Судя Матѣѣй Сѡстроградскій по Унѣверсалу Полковника Миргородского Данила Апостола Данному 1688 году до Ласки войско-вой.	Село Броварки зперва под сотню надлежало, а никогда не было под жаднимъ Іншимъ владѣльцемъ, кромѣ нѣшнего владѣльца Матѣѣя Сѡстроградского, судїи полкового, и не бывало надавано ни на какїе уряди, надано Ему тоє за (з)начнїе его служби войско-виє Унѣверсалом полковника Миргородського, нинїшнього Ясновельможного Его милостї Пна Гетмана; а до ратуші не надлежало.
с. 117 зв.: 17. 53 лист. Села Фидровка , 238: Сухоробовка , 118: итого 356 дворовъ, владѣеть Миргородско' Полковникъ Данила Апостоль по жалованной Грамоте Данной 1710-(м) году за Служби Его во вечноє владѣнїе.	Село Сухоробовка здавна надлежало под сотню, а не бывало под жадними владѣльцами и на уряди и на дачѣ, кромѣ нѣшнего Гетмана Данїила Апостола, а село Фидровка на пустомъ селищѣ тимъ же владѣльцемъ людми ѡсажено, и владѣе оними се-

	лами по жалованной Грамотѣ монаршой, данной за вѣрніе и значніе Его служби ѿ вѣчное владѣніе.
--	---

в Остаповско(й) Сотне

18. 47 лист. Село Турбаи , 248 двороѿ, владѣтъ Миргородско(й) Полковникъ Данила Апостоль, а владель онимъ селомъ по унѣверсаломъ Гетманскимъ, которіе во время описи дому Еѿо в прошломъ 1724-м году утерялись.	Село Турбаи прежде было под сотнею, а не бывало ни на який урядъ и не под жадним Ін(н)имъ владѣльцемъ, кромѣ нѣѣшне(го) Гетмана Даніила Апостола, а владѣтъ онимъ селомъ за унѣѿерсаломъ Гетманскимъ Даннимъ Еѿу за ѿѣрніе и значніе войсковіе службы, которій во время ѿписи Дому Его утерялся.
с. 118: 19. 87 лист. Село Зубани , 97 двороѿ, володіе Прилуцького Полку войсковой товариш Андрій Горленко по Універсалу Полковника Миргородського Данила Апостола данному с(?) 716-го году для послушенства и работизнѣ Господарских.	Село Зубанѣ...

в Бѣлоцерковской Сотнѣ

20. 126 лист. ѿ мѣстечкѣ Бѣлоцерковке 6 двороѿв ¹ владѣтъ бывшей сотникъ	Сіи шест дворовѣ не бывали прежде под жадним владѣльцемъ ѿ подданствѣ, кромѣ
--	--

¹ Менша частина містечка.

Лаврентій Просєно(к) по Унѣ-версалу Полковника Миргородского Данила Апостола данному в 718 году до ласки <i>Его</i> Полковнико(вой).	нинішнього власника сотника Лаврѣна Присєнка, но надлежали ѿнїє под сотню, а ннѣ владѣть по наданню за услуги во'сковїє для <i>испартя</i> (?) Его господарства за Унѣверсало(м) Полковника Миргородского, ннѣшнего Гетмана.
--	--

с. 118 зв.: в Богацкой сотны 21. 130 лист. Мєстєчко Богачка 6 дворо ¹ владѣть ...	Сїи шєст дворовъ...
--	---------------------

в Уцтивицкой Сотне

21. 73 лист. Дєрєвня Злодѣ-євка , 10 дворовъ владѣть...	Сяя Дєрєвня Злодѣєвка 10: дво-ро(<i>чь</i>) нє бывала прєждє сєго под жадними іншими владѣл-цами...
--	--

с. 119: в Ерєсковско(й) Сотнѣ

23. 73 лист. Сєло Тұхи , 53 двора владѣть...	Сєє сєло Тұхи ...
Мєстєчко Ерєсокъ , 10 дворо ² владѣть...	Сїи дєсят дворовъ нє были прєждє под жадни(ми) <i>ч</i> ладѣл-цами в подданствѣ ...

с. 119 зв.: в Шишацкой Сотне

25. 138 лист. Мєстєчко Ши-шакъ , 197 дворовъ, владѣть ...	Мѣстєчко Шишакъ Сотєнни ¹ город и в немъ Посполитїє людє сколко Єст прєждє над-лежали под Сотню...
--	--

¹ Менша частина містєчка.

² Менша частина містєчка.

26. 75 лист. Село Перевозъ , 99 двороуъ...	Село Перевозъ...
с. 120: 27. 142 лист. Село Матешовка , 51: двор, владѣеть ...	Село Матешовка...

В Сорочинской Сотнѣ:

28. 47 лист. Село Портянки , 44 двора владѣеть ...	Сѣе Село Портянки Пржеде Сѣго надлежало под Сотню...
с. 120 зв.: 29. 53 лист. Село Савинци , 139 дворо(у) владѣеть ...	Сѣе село Савинцѣ здавна надлежало под сотню...

с. 121:

Ратушнїе в Полковой Сотни 30. Мѣстечко Миргородъ , 604 Сѣла Беяки , 50 Зубовка , 79 Сорочинци , 52 Довгалювка , 28 Зуѣци , 10 ¹ Ерки , 62 Малци , 27 Петровци , 36 Деревня Горкушинци , 12 Ітого 960 двороуъ.	<i>у</i> мѣстечку Миргородѣ и в сѣлах до ѡного принадлежащих сколко імѣется, <i>у</i> самомъ городѣ и в сѣлахъ посполитих людѣ ¹ , то ѡни <i>у</i> сѣ не до ратуша, но до власти и правленїя Гетманского належат а сѣуть войсковїе <i>с</i> вободнїе и за роздачєю оста <i>у</i> шїеся.
---	---

31. в Хоролской Сотнѣ

31. Посполитїе Мѣстечко Хороль , 660: Сѣла Вишняки , 155	<i>у</i> Сотнѣ Хоролской сколко імѣется посполитихъ людѣй, то они всѣ не до ратуши, но до
---	---

¹ Імовїрно, число дворів, насправді, повинно бути більшим.

<p>Заичинци, 183 Бѣлеки, 16¹: Деревня Кнѣжая Лука, 36: Поповка, 101 Трубайци, 86: Болбасовка, 106: Тройняки, 58: Бакумошка, 48. Ітого 1449 дворочъ.</p>	<p>власти, и правленіа Гетманского належать. А суть войсковіе свободніе и за роздачею оставшіеся.</p>
--	---

с. 121 зв.: **ѵ Власовской Сотнѣ**

<p>32: Посполитіе Местечка Власовки, 408 (дворів). Села: Кагамлик, 119. Деревня Кривуши, 9: Недогарок, 37 Шестокошка, 23 Ітого 596: дворочъ.</p>	<p>ѵ мѣстечку Власовцѣ и в селахъ к ѡному... а суть войсковіе Свободніе и за роздачею оставшіеся.</p>
---	---

<p>в Кременчуцко⁵ Сотнѣ: 33. Посполитіе мѣстечко Кременчукъ, 150 (дворів). Деревня Кохнѹвци: 24: Алексѣевка: 40: Богомолвка, 124, Пещаная, 20. Ітого 358 дворочъ:</p>	<p>ѵ Кременчуцко(й) Сотнѣ... ... а суть войсковіе Свободніе, и за роздачею оставшіеся.</p>
--	---

с. 122: **в Потоцкой Сотнѣ:**

<p>34. Посполитіе мѣстечко Поточки, 233 Село Дмитрѣвка, 117: ито(го) 350: Дворочъ:</p>	<p>... и суть войсковіе Свободніе и за роздачею оставшіеся.</p>
--	---

¹ Імовірно, число дворів, насправді, повинно бути більшим.

в СМѢЛНИЦКОЙ Сотнѣ

35. Посполитіє м-ко Омѣльникъ , 353 Городокъ Манжелѣйка , 266 Деревня Ламанова , 2 Итого 621 Дворъ.	... суть войсковіє свободніє и оставшієся за роздачею.
---	--

в Голтвянско(й) Сотнѣ

36. Посполитіє Мѣстечко Голтва , 765. Сѣла: Хорошки , 112, Брки , 74, Мануйловка , 88, Поповка , 59. Итого 1098 дворовъ.	... суть войсковіє свободніє и оставшієся за роздачею.
--	--

с. 122 зв.: в СѢстаповско(й) Сотне

37. Посполитіє Мѣстечко СѢстаповка , 231. Сѣла: Запсоліє , 70, Шиловка , 53, Каленики , 39. Итого 393 двора.	... не сут ратошніє, но во'сковіє Свободніє и остаѣшієся за роздачею.
---	---

в Бѣлоцерковско(й) Сотне

38. Посполитіє Мѣстечко Бѣлоцерковка , 274: Городокъ Балаклѣйка , 110, Сѣло Борки , 64: Итого 448 дворовъ.	... не ратушні, а войсковіє свободні ...
--	--

в Богацкой Сотни

39. Посполиті містечка Богачки , 228. Сѣло Решетилочка , 43. Итого 271 дворъ.	... не ратушні, а войсковіє свободні ...
---	--

с. 123: в Уцтвицкой Сотне

40. Посполиті городокъ Уцти-	... не ратушні, а войсковіє сво-
-------------------------------------	----------------------------------

виця, 286 дворовъ.	бодні ...
--------------------	-----------

в Ярєсковско' Сотнѣ

41. Посполиті містечко Ярєсковка, 201 двор.	... не ратушні, а войскові свободні ...
---	---

В Сорочинской Сотне

42. Мѣстечко Сорочинци, 770. Сѣла: Бакумовка ¹ , 131, Барановка, 75, Валифоровка, 41. Деревни Опанасовка, 40, Хутори, 36. Итого 1093 двора.	... до влади і правління Гетьманського належать і «суть войскові свободні», а не ратушні.
--	---

с. 123 зв.:

Монастирскіє в Городиской Сотне

(Нумерація листів нерозбірливо – М. К.)

43. Мѣстечко Городище, 288. Сѣла Максимовка, 102, Пирогы, 42, Погребы, 55. Деревни Твердохлѣбовка, 24, Спришки, 34. Лужки ² , 16, Борисовка, 15. Итого 516: Дворовъ владѣтъ Кієвского Николаєвского Пустинного Мнстрия Ігуменъ Радиловичъ по жалованно' Грамотѣ данной 7197 году вечноє владеніє: мелници лядейниє на реки Днепра с тремко коли:	Сіє Мѣстечко Городище монастирское з сѣлами и деревнями <i>(перераховано всі, які зліва – М. К.)</i> не бывали под жадними иными владениями, кромѣ нынешних... Токмо тіє сѣла и деревнѣ Іменно: Пирогы, Погребы, Твердохлѣбовка, Спришки, Лушки, Борисовка и Жуки недавно от ѡних законниковъ обсаженни на сполних того города полях, такѣ козачихъ, яко и мужичихъ.
---	---

с. 124:

¹ Згадане також в Миргородській сотні.

² Може це інша назва с. Яроші, яке вже тоді існувало (див.: [36]).

Монастирскиє ж на куплєнних грунтахъ.

в Сорочинско' Сотнѣ

<p>44. Слободка Подмонастирная, 28 двороѹ. Володіє Сорочинського Михайлівського монастиря Ігуменъ иерефшонъ з братїєю и оная Слободка поселена на монастирских куплєних грунтахъ.</p> <p>а више писаннїє Монастирскїє Сєла и Деревни прежде сего на какїє Уряди надлежали ото(мъ) не показано.</p>	<p>Ця слободка не була перед цим під жодними іншими власниками, крім нинішніх. А поселена з недавнього часу теперішнім ігуменом Серафіоном.</p>
--	---

с. 124 зв.:

Тутъ же докладаємъ и тоє, ижъ в Полку Миргородскомъ жаднихъ ратушнихъ мѣсть, Сєль и Деревень не имѣлося и не Имѣется... прежде все были шляхти Полской, а когда Украина одойшла ѿ Полской держави, то єда Гетман Богданъ Хмєлницкой ѿпредѣленїє учинилъ во всєй Малой Россїи по ѿбоихъ сторонахъ Днепра на полки, а полки расположено на сотнѣ и к ѿнимъ Сотнямъ по ѿпредѣлюванно сєла, а потомъ вдавшись под ... монарховъ и самодержцовъ ѹсероссїйскихъ протєкцію и ... руку и ... за служби надавали маєтности, а осталныє города, мѣста и сєла при сотняхъ были...

Підписи: Суддя Полку Миргородського і наказний полковник Матвѣй СѸстроградський; Васили(й) Родзянка обозний полковий Миргородс(ь)кий, а по Его велєнїю, яко за неграмотно(го) Савѹа Губ(?)єнко подписался. Писарь Полку Миргородского Петро Лѣсовичъ(?). Асаулъ Полковий Миргородский Семен Галаган, а замїсть нього неграмотного ... Трофим Михайлов... Хоружий Полковий Мир-

городский Василь Бежанъ(?), а вмѣсто Его...; ... Стефанъ Родзянка Сотник Хорольский. ...войт мѣский Хоролский... войт Остаповський... (та інші – М. К.).

с. 126: Полку Миргородского в сочиненномъ о маѣтно-стяхъ слѣдствии всѣхъ листовъ ... (нерозбірливо – М. К.).

с. 127: По Указу Ея Императорского ...

сс. 127 – 127 зв.:

(Очевидно, тут зліва інформація ГСМ (1729 – 1730 рр.), а не ревізії 1726 р. Правий стовпець залишаємо вільним, як і в оригіналі. У справі зазначено, що число дворів вказане за даними «останньої» ревізії (1729 р.?) – М. К.)

14 Сотнѣ полково^у Миргородско^у

Розповідається про містечко Хомутець, 468 дворів і село Бакумівку, 103 двори, які надані були від князя Вишневецького ще до відходу від Польської влади Полковнику Миргородському покійному Павлу Апостолу, батькові нинішнього Гетьмана Данила Апостола. Після батька, він, будучи Миргородським полковником, на згадані Хомутець і Бакумівку та на інші поселення «за вѣрніє и знатніє свої служби 14 вѣчноє владѣніє» отримав дві монарші жалувані грамоти: першу за 7198 р. від створення світу, а другу за 1710 р. від Різдва Христового. На такі поселення: в полковій сотні Миргородській – село Попочуку, 335 дворів, сотні Хорольської – село Вергуни, 161 двір, сотні Шишацької – село Перевозь, 97 дворів, сотні Сорочинської – село Савинці, 179 дворів, сотні Голтвянської – с. Фидровка, 272 двори і тієї ж сотні – с. Сухорабівка, 124 двори. Також сказано,

що «оніє села до ратушеї не надавани, но били войсковіє до сотен належніє».

с. 127 зв.: **Сотнѣ Шишацко^у**

Мѣстечко Шишакъ, 257 (дворів), владѣеть...

сс. 128 – 128 зв.: **Сотні Миргородской**

Село Слободка, 38 (дворів).

(і – М. К.)

Сотнѣ Яресковской

Село Тухъ, 26 (дворів).

владѣеть оними Софія Томаро^уна жена Покойного сотника Миргородського Мойсѣя Зарудного з дітьми по жалованих монарших грамотах ...

с. 128 зв.: **Сотнѣ Городиской**

М-ко Городище з усіма «селами і деревнями uezду тамошнего» ... 794 двори ... володіють «законники» монастиря «Пустинно-Николаевского Киевского по жалованой монаршой грамотѣ».

с. 129: **Маєтности по Унѣверсалахъ бывшихъ Гетмано^у Под владѣлцами застаючіє**

Сотнѣ Хоролской Село Ста'ки, 15 (дворів).

Сотнѣ Сорочинской Село Портянки, 35 (дворів).

Сотнѣ Остаповской Село Турбаи, 214 дворів.

Сими трома селами владѣеть нѣшні(й) Гетманъ Гпднѣ Даниилъ Апостолъ, по унѣверсалахъ Прежднихъ бывшихъ Гетмановъ з уполнимъ владѣніємъ, а з которихъ годовъ нѣ по чему справится, по нево жъ саміє ори-

гінали в 1724 году в о время описи дому его, утерялис, а копи' з них такъ же не Імѣеться.

с. 129 зв.: **Сотнѣ Уцтивицкой, с. Матяшовка**, 62 (двори), володіє жена умершаго Сотника Шишацького Романа Лѣсницкого з дітьми: Анна Тур(н)асковна за універсалами Гетьмана Мазепи 1695 р., Скоропадського – 1709 р. ...

Сотнѣ Сорочинської. Слобідка Подмонастирня, 31 (двір). *(До монастиря, ігумен Серафїон).*

с. 130: **Уцтивицької сотні, дер. Злодѣвка**, 15 (дворів). Володіє Софія Томаровна (жена умершого Миргородського сотника Мойсея Зарудного).

сс. 130 – 130 зв.: **Сотнѣ Хоролской село Шишаки з приселкомъ Клепачами**, 163 (двори), володіє Петро Кулябка, бунчуковий товариш Полку Лубенського по універсалу покійного Гетьмана Скоропадського року 1711-го.

с. 130 зв.: **Сотні Миргородської село Кибинцѣ**, 133 (двори). Володіє покійного Миргородського протопопа Леонтія син Іосифѣ по універсалах от бывшего Гетмана Мазепи отцу его до ласки войскової в року 1688, а от полковника Миргородського бувшого, а нинішнього Гетмана ... Ему Іосифу в року 1715 данних.

с. 131: **Маєтности по Універсалахъ полковничих, которі ннѣ Гетманомъ зостаєть**

под владѣльцами обрѣтаючієся за заслуги
Іхъ.

Сотнѣ Хоролской

Село Енки, 68; **селце Хвощувка**, 56. Володіє
Миргородський полковий обозний Василь
Родзянко: на сільце Хвощівку 1704 р., на
село Енки 1710 р. *(за універсалами Данила
Апостола)*.

с. 131 зв.: **Сотнѣ Голтвянско^у**

Село Броварки, 105 (дворів). Зперва до сот-
нѣ Голтвянскої належало, а тепер – Матвій
Остроградський володіє, суддя полковий
Миргородський, котрому Єще за сотництва
Голтвянського року 1688 оноє надано уні-
версалом полковника Миргородського...

сс. 131 зв. – 132: **Сотнѣ Миргородской**

Село Ярмаки, 41 (двір).

Село Милюшки, 24 (двори).

Селце Шафоростовка, 15 (дворів).

Володіє ними Тетіана Апостоловна, жена
бунчукового товариша покійного Івана
Ломѣковського з дѣтми...

сс. 132 – 132 зв.: **Сотнѣ Хоролской**

Село Ковалѣ, 47 (дворів).

Сотнѣ Остапо^вской

с. 132: **Село Зубанѣ**, 80.

Імѣєт оніє села во владѣнні своемъ товариш
бунчуковий Андрей Горленко...

с. 132 зв.: **Сотнѣ Хоролской**

Село Радиловка, 59 (дворів).

Володіє бунчуковий товариш Петро Куляб-

ка по універсалу бившого Миргородського полковника... 1712 р. даному.	
---	--

с. 133: Полку Миргородского ѡѣдомост, на якіе ранги не імѣются маєтности, а на якіе сѣть

На рангъ полковнич(й) жадних маєностей не імѣется.	
--	--

На урядъ полкового обозництва жадного села и деревнѣ не імѣється, а которими селами нѣшні(й) обозний Родзянка ѡладѣеть ѡ **сотнѣ Хоролской, селом Ен'ками, и деревнею Хвощуѡкою**, то оніе за заслуги Его, Ему надани.

с. 133 зв.: На урядъ того ж полкового судейства села жадного ни деревни не имѣється, а во владѣнїи нѣшнего судїи Остроградского, якоє **село сотнѣ Голтвянской Броварки** імѣється, и тоє Ему за заслуги Его надано.

На ранг полкового писарства ѡмѣсто **села Обуховки ѡ сотнѣ Сорочинской** обрѣтаючогося, даное за преждними было Писарями, ѡо владѣнїи нѣ імѣється ѡ Полковой **Миргородской Сотнѣ село Черевки, 135 (дворів)**, и владѣеть онимъ Полкови' Писаръ Петро Лѣскеѡи(ч) по універсалу быѡшого Полковника, а нѣшнего Гетмана Гдна Апостола.

На ранг асаулства Полкоѡого, ѡ едно(го) Асаула Галагана ѡо владѣнїи імѣється ѡ **сотнѣ Хоролской село Аѡрамовка, 117 дворів.**

с. 134: На урядъ другого полкового Асаула

<p>не імѣється ни жадного села, ни деревни.</p> <p>На Урядъ полкового хоружества жадного села и деревнѣ не імѣється.</p> <p>На урядъ полкового Миргородского сотництва жадного села і «деревні» немає.</p> <p>На ранг сотничества Сорочинского жадного села и деревни не імѣється.</p> <p>На врьд сотництва Хоролского жадного села и деревнѣ не імѣється.</p> <p>На врьд сотництва Шишацького... <i>теж нема.</i></p> <p>с. 134 зв.: На врьдъ сотничества Яресковського ... <i>теж нема.</i></p> <p>сс. 134 зв. – 135 зв.: <i>Також нема на уряди сотництв: Устивицького, Багацького, Білоцерківського, Остапівського, Голтвянського, Омельницького, Потоцького, Кременчуцького, Власівського і Городиського.</i></p>	
--	--

с. 136: Вѣдомость Полку Миргородского свободних городов, сел і деревень.

Сотня Полковая¹

в Городѣ Миргородѣ, 497 (*тут і далі число к-ті дворів – М. К.*)

село Бѣлики, 49

село Зубовка, 85

село Сорочинцѣ, 38

с. Довгалювка, 31

¹ Матеріал розміщено в один стовпець, тому рамки опущено.

с. Зүєвцѣ, 148
с. Ерки, 61
с. Малцѣ, 26
с. Пётроуцѣ, 75
д. Горкушинцѣ, 17

с. 136 зв.: Сотня Хоролская
Городъ Хороль, 513
Село Вишняки, 155
д. Кн'жая Лука, 30
с. Поповка, 86
д. Трубайцѣ, 70
с. Бобасовка, 86
с. Тро'няки, 50
д. Бакумовка, 47
с. Зайчинцѣ, 138
с. Бѣляки, 161

Сотня Власовская
м-ко Власовка, 349

с. Кагамликъ, 65 (*дворів, разом з такими «дєрєвнями»:*)
д. Криуши
д. Недогарокъ
д. Шостаковка

с. 137: Сотня Крємєнчуцкая
м-ко Крємєнчукъ, 237

д. Кохнуцѣ
д. Алексѣевка
д. Пещаная
с. Богомоловка; *в останніх чотирьох – 219 дворів.*

Сотня Потоцкая
м-ко Потокъ, 225
с. Дмитровка, 136

Сотня Смелницкая
м-ко Смелникъ, 361
городокъ Манджелѣя, 309
д. Ламанова, 2

с. 137 об.: **Сотня Голтуянская**
м-ко Голтуя, 707
с. Хорошки, 107
с. Юрки, 118
с. Поповка, 56
с. Мануйловка, 95

Сотня Остаповская
м-ко Остапя, 216
с. Запсолья, 67
с. Шиловка, 30
с. Каленики, 37

Сотня Бѣлоцерковская
м-ко Бѣлоцерковка, 267
с. Борки, 34
городокъ Балаклія, 102

с. 138: **Сотня Богацкая**
м-ко Богачка, 199
с. Решетилочка, 50

Сотня Уцтишцкая

Городокъ Уцтиица, 312

Сотня Ярєсковская

м-ко Ярєски, 235

Сотня Сорочинская

городъ Сорочинцѣ, 857

с. Обуховка, 116

с. Барановка, 112

с. Олєфѣровка, 40

д. Панасовка, 44

д. Хутори, 31

с. 138 зв. – 139: Тіє всѣ мѣста, села и деревнѣ по вѣдомостях з сотень за рунами(?) старшинскими присланих, не были ни когда и не суть ратушными и жадних крѣпостей на оніе нѣтъ, и прежде не имѣлося...

Також є прохання до імператриці пожалувати на ранг маєтності – де нема.

с. 139: Підписи: Яков Лизогубъ Енералний обозний
Суддя войсковий Генеральний Михайло Забѣла
Енерального писаря правящий Михайло Туровскій
Асаул войсковой Енералний Иван С(?)амуловичъ
Та інші, серед яких Полковник Лубенський Петро Апостол.

с. 139 зв.: Полку Миргородского в сочиненном о маєтностях Екстракті всіх листов чотирнадцат.

Зі с. 140 до кінця справи різні документи: листи-прохання тощо.

СПИСОК СКОРОЧЕНЬ

- аналог. – аналогічно
бл. – близько
ГСМ – Генеральне слідство про маєтності
ДАПО – Державний архів Полтавської області
д. – «деревня»; (в «Географічному покажчику» позначаємо, як «село*»)
к-ть; к-ті – кількість, кількості
м-ко – містечко
НБУВ – Національна бібліотека України імені В. Вернадського
н-д – наприклад
не ран. – не раніше
не пізн. – не пізніше
н. п. – населений пункт, населені пункти
поч. – початок, початку
прибл. – приблизно
РДАДА – Російський державний архів давніх актів
с. (з числом поруч) – сторінка
с. (з числом поруч і записом: «зв.») – зворот сторінки
слоб. – слобода, слобідка
с. – село
сс. – сторінки
хут. – хутір
ЦДІАК – Центральний державний історичний архів України у місті Києві
ЧИОНЛ – Чтения в Историческом обществе Нестора Летописца.

**Таблиця читання:
як читаються деякі букви (символи),
що вжиті в документах ГСМ.**

Написано в ГСМ	Як читати	Написано в ГСМ	Як читати
<i>v</i>	в	Ṽ, ṽ	от
G, g	г або Ґ	Ț, ț	у
Є, є	е або ґ	f	ф
е	е або ґ	Ө, ө	Ф; рідко – як «Т»
И, и	и або і, ї	X, x	х, іноді вживається, як латинське «ікс» – «КС».
ы	и	Z, z, Z, z	з
ї	і	Ъ	Не читається. Знак означав тверде закінчення слова та іноді використовувався, як знак переносу.
’	й, іноді – для позначення «Ь»	Ђ, ђ	і, рідше – як «Є»
ˆ	й (іноді)	˜, ˆ, ˆ, ˆ та деякі інші	Знаки, що використовувалися для запису слів «підтитлом», у випадках скорочень слів тощо.
’ або ´	й (іноді)	Ја	я
Ω, ω	о	’	Ь (іноді)

**Зведені статистичні таблиці¹ сотенного устрою²
досліджуваної території за Генеральним слідством
про маєтності 1729 - 1731 рр.**

Переяславський полк

Іркліївська сотня (частина)³

Назва поселення	Кількість дворів
Іркліїв, м-ко	34
Чорнобай ⁴	21
Лихолітки	10
Ревбинці	10
Котлов	8
Каневці	7
Васютинці	
Старе	

¹ В таблицях, у більшості випадків, населені пункти впорядковані за кількістю дворів. Усі таблиці тут побудовано автором-укладачем.

² Біля назв населених пунктів у таблицях подаємо інформацію про тип поселень за тогочасною класифікацією: «город», «містечко», «городок», «деревня», «сільце», «хутір», «слобідка», «фільварки», «підварки» тощо. Тип населених пунктів «село» був найпоширенішим; його біля назв поселень не зазначаємо. У випадку суперечності між назвою типу поселення за даними ревізії 1726 р. та даними ГСМ 1729 - 1731 рр. віддаємо перевагу останнім.

³ Джерело: [12].

⁴ Село згадане в Іркліївській та Кропивнянській сотнях. Вказана кількість дворів, якими володіє Києво-Печерський монастир в «Чорнобаях Кропивнянської сотні».

Лубенський полк¹

Лубенська полкова сотня

Назва поселення	Кількість дворів	
	1726 р.	1729 – 31 рр.
Лубни, город		331
Хорошки	100	117
В'язівок	98	95
Мгар	93	97
Засулля, передмістя	91	90
Піски	79	75
Хитці	70	72
Гонці	70	66
Ісачки (з Гребищем)	70	47
Снітин	70	
Лука (Луки)	56	54
Березоточа	52	58
Окоп	50	
Литвяки	50	24
Шеки	50	68
Новаки	48	70
Тишки	45	39
Ольшанка (Ольшанці, Вільшанка)	41	38
Хорошки	40	28 (20)
Єрківці	40	31

¹ Джерела: [4]; [5].

Клепачі, д.	38	33
Плютинці, фільварки	28	18
Калайдинці	28	27
Хлебці (Хлібці ?)	27	
Шершнівка	26	27
Терни	23	30 (?)
Олександрівка, д.	22	38
В. Булатець	20	23
Чудновці	17	
Н. Булатець	17	12
Кононівка (Коновка)	16	17
П'ятигорці	15	25
Воронинці (Воронки)	15	16
Губське	10+5 ¹	10+14
Пулинці	14	10
Черевки	7	6
Тарандинці	7	7
Єньківці (Юнковці)	7	8
Хелепці (Хлебці)	7	7
Духове	5	
Ороби	1	3
Біївці		
Гребище (<i>див.</i> : Ісачки)		

¹ У різних місцях документів ГСМ іноді наводяться різні дані про кількість дворів у одному й тому ж поселенні. Знак «+» для таких випадків у цій таблиці означає, що або менше число є підмножиною більшого, або загальне число дворів складається з суми складових.

Городиська сотня

Назва поселення	Кількість дворів	
	1726 р.	1729 – 31 рр.
Городище, м-ко (з підварками)	55	317
Мелехи (Мелихи), підварки, село	44	
Слобідка, д.	9	
Заріччя Заудайське		
Загреблі (<i>може те саме, що Заріччя Заудайське?</i>)	53	
Воронки (з Поставамками та Крутим Берегом)		473
Воронки	220	
Поставамки	80	
Крутий Берег	120	

Лукомська сотня¹

Назва поселення	Кількість дворів	
	1726 р.	1729 – 31 рр.
Горошин, м-ко	133	170
Бурімка (Бурумля, Бурумка), городок	196	133 (137(?))

¹ У 1720-х рр., можливо, вже існувало в Лукомській сотні село Іванівка, про яке немає даних в ГСМ. Однак, у кліровій книзі Полтавської єпархії за 1912 р. є згадка про побудову в цьому селі церкви св. Іоанна Багатостраждального Печерського в 1725 р. [34, 288]. Іванівка в 1747 р. була у володінні Івана Пиковця, писаря військового генерального суду [1, 858]. Очевидно, саме від його імені село й отримало свою назву (про це свідчать й інші джерела).

Лукомль, городок		122
Мохнач	72	74
Мусіївка	46	54
Оржиця, м-ко	30	54
Лящівка	45	49
Юсківці		44
Мацківці	19	41
Березняки	10	36
Плехів	14	21
Михнівці	12	20
Самосідовка на Кривій Руді, слобідка		20
Наріжжя, слобідка	25	15
Матвіївка	3	11
Онушки	15	11
Калкаїв	7	9
Худоліївка	8	8
Олександрівка	5	6
Велика Селецька	4	4
Мала Селецька	2	3
Хутір (Кодинця) біля слоб. Самосідовки		

Пирятинська сотня

Назва поселення	Кількість дворів	
	1726 р.	1729 - 31 рр.
Пирятин, город, городок		456
Сасинівка	63	129

Кулажинці, д., село	45	98
Білоусівка¹	68	91
Березова Рудка, слобідка	93	91
Савинці	83	89
Давидівка	64	87
Круподеринці	62	83
Грабарівка (Григорівка)	70	82
Каплинці	74	75
Яблунів (Яблунівка), м-ко	53	69
Приходці (Приходьки)	66	64
Дейманівка		63
Білоцерківці	50	60
Смотрик, д.	50	56
Денисівка	35	54
Овсюки (Овчюхи)	58	52
Миклашівка (Митлашівка, Милошевка)	33	51
Гурбинці	28	51
Малютинці	10	47
Городище, слобідка	50	42
Вечурки (Вечірки)		42
Харківці	43	40
Митченки	29	40
Золотухи	36	37
Повстин	37	27/2 (?)
Лазірки	33	27/2 (?)
Леляки, д.	25	34
Мокляки (Макляки)	30	34
Дащенки (Дощенки)	30	33

¹ Жирним шрифтом відмічаємо ті поселення Пирятинської сотні, які ввійшли до території дослідження і були позначені на карті.

Корнієва, слоб. з хутором		32
Корнієвичевої, слоб. з хутором		30
Остапівка	24	28
Шкурати (Шкуратівка)	20	27
Усовка	23	27
Бубни	22	25
Кейбалівка	16	20
Яцини	37	19
Карпилівка	15	18
Корнієвка, д.	15	16
Перервинці	30	14
Короваї		

Сенчанська (Сенецька) сотня

Назва поселення	Кількість дворів	
	1726 р.	1729 - 31 рр.
Сенча, город, городок з фільварками		259
Бодаква	120	137
Слобідка новопоселена Івана Гамалії		47 (43)
Юсківці	30	38 (26)
Ждани¹	30	36
Скоробогатьки, д.	15	26 (38)
Лутчки (Лучка), д.	15	21
Гапонівка	12	14

¹ Жирним шрифтом відмічаємо ті поселення Сенчанської сотні, які ввійшли до території дослідження і були позначені на карті.

Хрулі	10	19
Хитці	5	
Василки (Васильки), сільце	4	7
Ломаки		

Чигрин-Дубровська сотня

Назва поселення	Кількість дворів	
	1726 р.	1729 – 31 рр.
Чигрин-Дуброва, город		362
Жовнин, м-ко	243	234
Лялинці	106	151
Мозоліївка, слоб.		135
Вереміївка, м-ко		125 ¹
Вереміївка (з підварками Миклашевкою і Погорілою)	284	
Липове	128	123
Галицьке, д.		90
Шушвалівка, д.	48	59
Горби, д., село		52
Горби (з приселками)	70	

¹ В українській історичній науці, як і в загальноєвропейській, існує невирішена проблема поняття «двору» як статистичної одиниці та проблеми довіри до даних і їх інтерпретацій. На прикладі м-ка Вереміївка (Єреміївка) Чигрин-Дубровської сотні спробуємо пояснити їх суть. Як бачимо з даних таблиці, у м-ку Вереміївка в кінці 1720-х рр. було 125 дворів, а за даними ревізії 1726 р. близько 230-ти (якщо виключити підварки). Однак, існують відомості [15, 219 – 220] про кількість дворів у Вереміївці за даними ще, принаймні, двох ревізій: 1723 р. – більше 400 дворів посполитих, не рахуючи козаків, а в 1731 р. – 344 двори «посполитих, бояр і дворового числа людей». З цієї інформації стає зрозумілою існуюча в демографії та історії проблема порівнюваності даних та їх інтерпретацій.

Кліщинці	52	51
Сидори, приселок до с. Горбів, село		31 (46)
Гриньки, приселок до с. Горбів		46 (31)
Лебехівка, слобідка		46
Погоріле (Погорілець), д., село		33
Гусине	38	32 (22)
Слобідка при долині річки Кривої Руди переяславських законників		27
Матвіївка	20	25
Миклашівка, д., село		21

Миргородський полк¹

Миргородська полкова сотня

Назва поселення	Кількість дворів	
	1726 р.	1729 – 30 рр.
Миргород, город, м-ко	604	497
Хомутець, м-ко	360	468
Попівка	475	335
Зуєвці	10 ²	148
Черевки	150	135
Кибинці	150	133
Бакумівка ³	158	103

¹ Для всіх сотень полку джерело: [2].

² Тут, імовірно, число дворів, насправді, було більшим.

³ Згадане також в Сорочинській сотні.

Зубівка	79	85
Петрівці	36	75
Єрки	62	61
Білики (Беляки, Б'їлики)	50	49
Ярмаки	64	41
Слобідка, село	50	38
Сорочинці	52	38
Довгалівка (Довгалювка)	28	31
Мальці	27	26
Милюшки	44	24
Горкушинці, д.	12	17
Шахворостівка, сільце	60	15

Багацька сотня

Назва поселення	Кількість дворів	
	1726 р.	1729 - 30 рр.
Багачка (Богачка), м-ко	6+228	199+6
Решетилівочка	43	50

Білоцерківська сотня

Назва поселення	Кількість дворів	
	1726 р.	1729 - 30 рр.
Білоцерківка, м-ко	6+274	6+267
Балаклійка (Балаклія), городок	110	102
Борки	64	34

Власівська сотня

Назва поселення	Кількість дворів	
	1726 р.	1729 – 30 рр.
Власівка, м-ко	10+408	349+10
Кагамлик	119	
Кагамлик разом з «деревнями»:		65
Недогарок, д.	37	
Шостаківка, д.	23	
Кривуші, д.	9	

Голтвянська сотня¹

Назва поселення	Кількість дворів	
	1726 р.	1729 – 30 рр.
Голтва, м-ко	765	707
Фидрівка	238	272
Сухорабівка	118	124
Єрки (Юрки)	74	118
Хорошки	112	107
Броварки	93	105
Мануйлівка	88	95
Попівка	59	56

Городиська сотня²

¹ У 1723 р. с. Фидровка та с. Сухорабівка віднесені до Остапівської сотні [36].

² За джерелом «Компут і ревізія Миргородського полку 1723 р.» у Городиській сотні згадана «деревня» Яроші [36], якої нема у ГСМ. Натомість у ГСМ згадана «деревня» Лужки.

Назва поселення	Кількість дворів	
	1726 р.	1729 р.
Городище, м-ко	288	
Городище з усіма селами і «деревнями» «уезду тамошного»		794
Максимівка	102	
Погреби	55	
Пирого	42	
Опришки, д.	34	
Твердохліби (Твердохлібовка), д.	24	
Лужки, д.	16	
Бориси (Борисівка), д.	15	
Жуки		

Кременчуцька сотня

Назва поселення	Кількість дворів	
	1726 р.	1729 – 30 рр.
Кременчук, м-ко	150	237
Богомолівка	124	
Богомолівка з трьома іншими поселеннями:		219
Олексіївка, д.	40	
Кохнівці (Кохнувці), д.	24	
Піщана, д.	20	

Омельницька сотня

Назва поселення	Кількість дворів	
	1726 р.	1729 – 30 рр.

Омельник, м-ко	353	361
Манжелія (Манжелійка), городок	266	309
Ламанова, д.	2	2

Остапівська сотня

Назва поселення	Кількість дворів	
	1726 р.	1729 – 30 рр.
Остап'є (Остапівка), м-ко	231	216
Турбаї	248	214
Зубані	97	80
Запсілля	70	67
Каленики	39	37
Шилівка	53	30

Потоцька сотня

Назва поселення	Кількість дворів	
	1726 р.	1729 – 30 рр.
Потоки (Поток), м-ко	11+8+233	225+13+8
Дмитрівка	117	136

Сорочинська сотня

Назва поселення	Кількість дворів	
	1726 р.	1729 – 30 рр.
Сорочинці, город, м-ко	770	857
Савинці	139	179

Бакумівка ¹	131	
Обухівка		116
Баранівка	75	112
Опанасівка, д.	40	44
Олефірівка (Валифоровка)	41	40
Портянки	44	35
Хутори, д.	36	31
Підмонастирська слобідка	28	31

Хорольська сотня²

Назва поселення	Кількість дворів	
	1726 р.	1729 – 30 рр.
Хорол, город, м-ко	660	513
Шишаки з приселком Клепачами	223	163
Клепачі, приселок до Шишак		
Біляки	16 ³	161
Вергуни	209	161
Вишняки	155	155
Заїчинці	183	138
Аврамівка	10+160	10+117

¹ Згадане також в Миргородській сотні.

² У сотні Хорольській в 1718 р. згадано с. Конпанієвка [30], яке, на думку авторів публікації [30], у 1723 р. могло бути згадане під назвою «Тройняки» [30, 123].

³ Тут, імовірно, число дворів, насправді, було більшим.

Бовбасівка	106	86
Попівка	101	86
Трубайці, д.	86	70
Єньки, село, д.	101	68
Радиловка (Радалівка)	54	59
Хвощівка, село, д., сільце	69	56
Тройняки	58	50
Бакумівка, д.	48	47
Ковалі	69	47
Княжа Лука, д.	36	30
Стайки	21	15

Шишацька сотня

Назва поселення	Кількість дворів	
	1726 р.	1729 р.
Шишаки, м-ко	197	257
Перевіз ¹	99	97
Матяшівка ²	51	

Устивицька сотня

Назва поселення	Кількість дворів	
	1726 р.	1729 – 30 рр.
Устивиця (Уцтивиця), городок	286	312

¹ За присягою Миргородського полку 1718 р. с. Перевіз значиться у Сорочинській сотні [30].

² У 1718 р. с. Матяшівка віднесене до Устивицької сотні [30], у 1723 р. – в Устивицькій та Шишацькій сотнях [36]; за ГСМ згадане в Устивицькій та Шишацькій сотнях.

Матяшівка		62
Злодіївка, д.	10	15 (10)

Яресківська сотня

Назва поселення	Кількість дворів	
	1726 р.	1729 – 30 рр.
Яреськи (Яресківка), м-ко	10+201	235+10
Тухи	53	26

Полтавський полк

Решетилівська сотня¹

Назва поселення	Кількість дворів
Решетилівка, городок	558
Демидівка, сільце	33

Гадяцький полк²

Ковалівська сотня

Назва поселення	Кількість дворів
Ковалівка (Ковалювка),	33 (32) ³

¹ Джерело: [13].

² Джерело: [3]. Можливо, статистичні дані щодо кількості дворів у цьому полку не враховують сімей вільних посполитих і козаків.

³ Кількість дворів, що належали до Гадяцького замку. Імовірно, що тоді в Ковалівці були й інші двори.

город, м-ко	
Борки, м-ко	82 (100)
Загруновка, д., присілок	13 (14)
Романовка	11(10)
Хлопчовка	10 (7)
Трояновка	7 (6)

Комишнянська сотня (частина)

Назва поселення	Кількість дворів	
	1726 р.	1729 – 30 рр.
Комишня, город	210	275
Гримячка (Гримяче)	18	18

Персоналії¹

Андрій Костянтієвич, Миргородський полковий сотник, Миргородський обозний, с. 56.

Андрій Яковлев (див. Савич Василій...).

Анна Іоанівна Романова (1693 – 1740 рр.), імператриця Російська (1730 – 1740 рр.), с. 39, 52, 54, 68, 76.

Апостол Павло Охрімович (Єфремович) (1628 р. – ? р.), Гадяцький полковник та наказний гетьман (1659 – 1660 рр.), Миргородський полковник (з 1659 р. і прибіл. до поч. 1680-х рр. з можл. перервами), батько гетьмана Данила Апостола, с. 55, 68.

Апостол Данило Павлович (біл. 1654 – 1734 рр.), Миргородський полковник (1682 – 1727 рр.²), гетьман Війська Запорізького (1727 – 1734 рр.), с. 47, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 68, 69, 70, 71, 72.

Зять його: Іван Іванович Ломиковський (? – біл. 1730 р.), військовий товариш, бунчуковий товариш (1721 – 1730 рр.), с. 56, 71.

Дочка гетьмана: Тетяна Данилівна Апостолівна (? – не пізн. 1753 р.), дружина покійного бунчукового товариша Івана Ломиковського, с. 71.

Її діти, с. 71.

¹ Список персоналії містить відомості про імена, прізвища, соціальний стан людей, згаданих в цій публікації, а також – про деяких безіменних персонажів. Інформацію, отриману за даними ГСМ, було доповнено за іншими джерелами, особливо – за «Малоросійським родословником» В. Модзалевського. Список побудовано за алфавітом та з врахуванням родинної спорідненості.

² З короткочасною перервою біл. 1688 р.

Апостол Петро Данилович (р. н. невід. – 1758 р.), Лубенський полковник (1728 – 1757 рр.), бригадир (1758 р.), с. 17, 22, 47, 48, 76.

Ареховской (див. Оріховський...).

Атаман (див. Отаман...).

Бежан(?) Василь, хорунжий полковий миргородський, с. 67 – 68.

Булюбаш Іван Федорович, сотник Чигрин-Дубровський (1706 – 1734 рр.), с. 25, 26, 35, 37, 43.

Вакулович Іван, значковий товариш, с. 44.

Вакулович Петро, значковий товариш, с. 44.

Їхній зять:

Мойсій Ходолій, с. 44.

фон Вейзбах (? – не пізн. 1736 р.), генерал, с. 32, 45.

Верховський Леонтій, козак знатний Лубенського полку, с. 21.

Виговський Іван Остапович (р. н. невід. – 1664 р.), гетьман (1657 – 1659 рр.), с. 33.

Вишневецька Раїна (бл. 1589 – 1619 рр.), княгиня, с. 33.

Її син: Вишневецький Ярема (1612 – 1651 рр.), князь, с. 33, 55, 68.

Війт м-ка Оржиці, с. 30.

Війт міський хорольський, с. 68.

Війт Остапівський, с. 68.

Війт «тамошній», с. 18.

Галаган Гнат Іванович (? – 1748 рр.), полковник компанійський (1708 р.), Чигиринський полковник (1709 –

1714 рр.), Прилуцький полковник (1714 – 1739 рр.), с. 23, 24, 42 – 43.

Галаган Семен Іванович, Миргородський полковий осавул (1723 – 1730 рр.), с. 59, 67, 72.

Гамалія Іван, бунчуковий товариш, с. 39, 46.

Його баба: Гамалійка (Гамалійна) Григорієва, с. 46.

Горб, перший поселенець с. Горби, с. 25.

Горленко Дмитро Лазаревич (бл. 1660 – 1731 рр.), полковник Прилуцький (1692 – 1708 рр.), наказний гетьман (1705 р.), с. 39.

Його син: Горленко Андрій Дмитрович (? – 1756 рр.), бунчуковий товариш Прилуцького полку, військовий товариш Прилуцького полку, с. 39, 58, 61, 71.

Горожани (Чигрин-Дубровські), с. 36.

Граб'янка Григорій Іванович (? – не ран. 1737 р.), Гадяцький полковий осавул (1713 – 1717 рр.), полковий суддя (1717 – 1728 рр.), полковий обозний (1728 – 1730 рр.), Гадяцький полковник (1730 – 1737 рр.), с. 36.

Гринько, перший поселенець с. Гриньки, с. 25.

Громадяни Чигирин-Дубровські, с. 35, 36.

в тому числі: козаки, с. 35; посполиті, с. 35.

Губенко(?) Сава, с. 67.

Забіла Михайло Тарасович (? – бл. 1740 р.), генеральний військовий суддя (з 1729 р.), с. 76.

Законники (див. Ченці...)

Зарудний Григорій Федорович, Шишацький сотник, Миргородський полковий осавул (1688 – 1690 рр.), Миргородський полковий суддя (1690 – 1708 рр.), с. 56.

Син його: Зарудний Мусій (? – не пізн. поч. 1731 р.), Миргородський полковий осавул, Миргородський сотник (1708 р.; 1723 – 1725 рр.), с. 56, 69, 70.

Дружина (покійного) Мусія Зарудного: Софія Томаровна (Софія Степанівна Томара), дочка Переяславського полковника; вдова, с. 69, 70.

Діти Софії Томаровни (і, можливо, Мусія Зарудного), с. 69.

Зеленський Дмитро (? – не ран. 1711 р.), Лубенський полковник (бл. 1700 – 1708 рр.), с. 16, 17, 18, 20, 26, 47, 48.

Іван Павлович, Лубенський полковий осавул, с. 22, 42.

Іван Самуйлович(?), генеральний військовий осавул, с. 76.

Ілля Александров (див. Милорадович...)

Ілляшенко Максим, сотник Роменський (1669 – 1673 рр.), полковник Лубенський (1676 – 1687 рр.), значний військовий товариш (1689 – 1690 рр.), с. 40.

Його внук:

Семен Євстафієв Ласкевич (? – не пізн. 1745 р.), Лубенський полковий осавул (1721 – 1728 рр.), сотник Роменський (з 1728 р.), с. 40.

Ілляшенко (Шолудько) Ярема Ілліч, Чигрин-Дубровський городовий отаман (1690 р.), сотник Чигрин-Дубровський (бл. 1695 – 1700 рр.), с. 26, 27, 43.

Його син: Шолутченко Кирило Єремійович (? – не пізн. 1715 р.), сотник Чигрин-Дубровський, с. 26, 27.

Онук Ілляшенка Яреми: Шолутченко Семен Кирилович, значковий товариш Лубенського полку (1730 – 1766 рр.), с. 26, 43.

Іоанн Багатостраждальний Печерський (XII ст.), монах Київського печерського монастиря, святий, с. 82.

Канцелярист Генеральної військової канцелярії, с. 15.

Канцеляристи військові Генеральної канцелярії, с. 16, 49.

Келеберда Ілля, сотник Хорольський, с. 58.

Князі великі руські, с. 33.

Кодинець Мартин Кирилович (? – не ран. 1732 р.), сотник Лукомський (з 1717 р.), с. 37, 38, 46.

Корнеєв (Корнієвич) Григорій (Огронович) (бл. 1675 – не ран. 1757 р.), значковий козак Лубенської полкової сотні, сотник Пирятинський (1719 – 1751 рр.), зять Лубенського полковника Леонтія Свічки з 1710 р. (чоловік Анни Леонтівни), с. 22, 38, 44, 46, 48, 49.

Корнієвич Іван (? – 1712 р.), сотник Лубенський, с. 43.

Жінка його: Корнієвичева Марина Іванівна (Огроновичева), вдова, с. 38, 43, 46.

Криштопов (Криштопів) Іван, сотник Сенчанський, с. 45.

Кулябка Григорій Федорович (? – 1736 р.), писар полковий Лубенський (1710 – 1714 рр.), сотник полковий Лубенський (1715 – 1732 рр.), с. 21, 42.

Кулябка Петро Іванович, військовий товариш Лубенської полкової сотні, знатний бунчуковий товариш Лубенського полку, знатний військовий товариш (1707 – 1736 рр.) с. 21, 22, 42, 56, 70, 71 – 72.

Син Кулябки Петра, с. 57.

Лагода Василь (? – не пізн. 1702 р.), Хорольський сотник (1685 р.) Миргородський полковий осавул (1691 – 1701 рр.), с. 57, 59.

Його син: Лагоденко Олександр Васильович, військовий товариш, Миргородський полковий хорунжий (1723 – 1732 рр.), с. 57, 58, 59.

Леонтій, протопіп Миргородський (колишній), с. 55, 70.

Син протопіпа Леонтія: Іосиф Леонтієвич, полковий комісар, с. 55, 70.

Лизогуб Яків Юхимович (1675 – 1749 рр.), знатний військовий товариш (1708 р.), генеральний бунчужний (1713 – 1728 рр.), генеральний обозний (1728 – 1749 рр.), с. 76.

Лісницький Роман Данилович (? – бл. 1730 р.), сотник Шишацький (1723 – 1729 рр.), с. 70.

Його дружина (покійного Романа Лісницького): Анна Турнасківна(?), с. 70.

Її (їхні?) діти, с. 70.

Ліскевич (Лісович?) Петро, писар Миргородського полку, с. 56, 67, 72.

Ломиковський (Ломіковський) Іван (див. Апостол Данило...).

Люди городові Лукомські, с. 17.

Люди захожі, с. 21, 25, 37.

Люди посполиті (див. Посполиті люди...).

Люди різні тогобічні і цьогобічні, с. 24.

Люди сотенні (Чигирин-Дубровські), с. 36.

Люди тогобічні, с. 24.

Мазепа Іван Степанович (Адамович) (1639 (за ін. даними народився бл. 1643 – 44 рр.) – 1709 рр.), Гетьман Війсь-

ка Запорізького (1687 – 1708 рр.; у 1708 – 1709 рр. – гетьманом його визнавали частина козацьких полків), с. 19, 21, 23, 24, 26, 27, 33, 34, 37, 39, 49, 55, 70.

Маркович Андрій Маркович (бл. 1674 – 1747 рр.), значний військовий товариш (1708 р.), Глухівський сотник (1709 – 1714 рр.), Лубенський полковник (1714 – 1727 рр.), наказний гетьман (1723 – 1725 рр.), генеральний підскарбій (бл. 1730 – 1740 рр.), с. 15, 16, 17, 18, 20, 22, 37, 38, 39, 44, 46, 47, 48.

Його син: Маркович Яків Андрійович (1696 – 1770 рр.), знатний військовий товариш (1718 р.), бунчуковий товариш (1721 р.), наказний полковник Лубенський (1721 р., 1723 – 1725 рр.), с. 37, 46.

Милорадович Ілля Олександрович (Сербин) (? – 1760 р.), бл. 1712 р. прибув до Росії, Гадяцький полковий хорунжий (з 1716 р.), сотник Грунський Гадяцького полку (1724 – 1747 рр.), с. 27, 43.

Його дружина: Ірина Петрівна (Булавка, Свічка), дочка писаря судів військових генеральних, колишня дружина Стефана Васильовича Свічки, с. 43. (Див. ще Свічка...).

Монархи і самодержці Всеросійські, с. 67.

Новицький Ілля Федорович (бл. 1630 – 1704 рр.), охочкомонний полковник (1673 – 1696 рр.), головний начальник всіх прикордонних (зі сторони татар) міст і сіл (з 1696 р.), знатний військовий товариш, с. 20, 21, 24, 25, 37, 42.

Дружина (друга) Іллі Новицького: Меланія Василівна (? – не ран. 1717 р.), с. 24.

Їхні (спільні) сини: Новицький Іван Ілліч, бунчуковий товариш Лубенського полку (1726 – 1745 рр.), с. 21, 24, 37, 41;

Новицький Яків Ілліч (? – 1741 р.), бунчуковий товариш Лубенського полку (1726 – 1741 рр.), с. 21, 24, 37, 42.

Обер-офіцери Глухівського гарнізону Малоросійської колегії, с. 14, 15, 35, 54.

Оболонський Дем'ян Васильович (? – 1758 рр.), генеральний бунчужний (1741 – 1752 рр.), генеральний осавул (1752 р.), генеральний суддя (1758 р.), с. 45.

Оріховський Яків, протопіп Лубенський, с. 19, 20, 49.

Внучка протопіпа Якова Оріховського: Євдокія Євстафіївна (бл. 1697 р. – не ран. 1751 р.), дружина Стефана Савицького, с. 49.

Її чоловік: Савицький Стефан Васильович (бл. 1684 – бл. 1750 рр.), військовий канцелярист (1712 р.), писар полковий Лубенський (бл. 1715 р. – поч. 1740-х рр.), с. 49.

Остроградський Матвій Іванович (? – не ран. 1738 р.), сотник Голтвянський (з 1691 р.), суддя полку Миргородського (з 1715 р.), наказний полковник Миргородський (кілька разів), с. 60, 67, 71, 72.

Отаман м-ка Оржиці, с. 30.

Переяславські законники (див. Ченці...)

Петро І Романов (1672 – 1725 рр.), цар Московський (1682 – 1725 рр.), імператор, с. 19.

Петро Іванович (Іванов), піп Лукомський, с. 18, 48.

Його жінка, попаддя, с. 18.

Їхні діти: Петро, син попа Петра, піп Лукомський, с. 18; Іван, син попа Петра, піп Лукомський, с. 18, 48; Максим, син попа Петра, піп Лукомський, с. 18, 48.

Петровський Андрій Степанович (до 1670 р. – не ран. 1735 р.), сотник Городиський (до 1700 р.), Лубенський полковий осавул (1700 – 1717 рр.), бунчуковий товариш (1724 – 1735 рр.), с. 36, 45.

Пештич Степан, Лохвицький сотник (колишній), с. 45.

Писарі військові Генеральні, с. 15 – 16, 49.

Писарі полкові Миргородські, с. 72.

Піковець (Пиковець) Василій Матвійович (? – бл. 1718 р.), полковий писар в охотницькому полку Івана Рубана, сотник Лукомський (1709 – 1716 рр. (за ін. даними до 1718 р.)), с. 17, 19, 23, 25, 35, 36, 41.

Жінка Василя Піковця: Олена (див. про неї: Требинський Славуї...).

Син Василя Піковця: Пиковець Іван Васильович (? – 1751 р.), секретар меншої конгрегації Київської Академії (1725 р.), учень філософії Київської Колегії (1727 р.), сотник Лукомський (1732 – 1737 рр.), писар військового Генерального суду (1745 – 1751 рр.), помер і похований у м. Глухові, с. 82.

Полковники, с. 39 – 40, 47, 49.

Полуботок Павло Леонтійович (бл. 1660 – 1724 рр.), Чернігівський полковник (1705 – 1724 рр.), наказний гетьман (1722 – 1724 рр.), с. 40.

Його сини: Полуботок Андрій (? – 1744 р.), бунчуковий товариш (1728 – 1744 рр.), с. 40;

Полуботок Яків (? – 1734 р.), бунчуковий товариш (1726 – 1734 рр.), с. 40.

Посполиті¹ люди, с. 62, 63.

Прикажчик Іркліївського сотника Славуя Требинського, с. 19.

Присенко (Просенко ?, Присенок ?) Лаврін (Лаврентій), Білоцерківський сотник, с. 61 – 62.

Прокопович Сава (? – 1701 р.), сотник Воронізький (1669 р.), писар Генерального військового суду, Генеральний писар (з 1672 р.), Генеральний суддя (1687 – 1701 рр.), с. 16.

Протопіп Лубенський (див. Оріховський Яків...).

Радилович, ігумен Київського Миколаївського пустинного монастиря, с. 66.

Родзянка (див. Родзянко...).

Родзянко Василій Іванович (1652 – 1734 (за ін. даними 1732) рр.), сотник Хорольський (1701 – 1704 рр.), Миргородський полковий обозний (1723 – 1734 рр.), наказний Миргородський полковник, с. 59, 67, 71, 72.

Родзянко Стефан Васильович (1687 – 1736 рр.), сотник Хорольський (1723 – 1735 рр.), Миргородський полковий обозний (1735 – 1736 рр.), с. 68.

Романова Анна (див.: Анна ...)

Романов Петро (див.: Петро ...)

¹ Терміни «посполиті люди», «посполиті містечка та села» у першій половині 18 століття в Україні переважно мали значення: вільні люди, вільні поселення тощо. То пізніше (у 19 ст.) слово «посполиті» стало майже синонімом слова «кріпаки». З іншого боку, часто під терміном «посполиті» розуміють селян, на відміну від козаків (воєнних, військових людей). Отже, в одне й те саме слово вкладався різний смисл, залежно, від ряду факторів, зокрема, часу та території побутування.

Рубан Василь (може тут в імені помилка; або Василь та Іван Рубани – дві різні людини ?), охочекомонний полковник, с. 34. (Див. ще: Рубан Іван...).

Рубан Іван Максимович (в чернецтві – Йосиф) (? – не пізн. 1701 р.), охочекомонний полковник, чернець Переяславського Вознесенського монастиря, с. 34, 36.

Савицький Стефан (див.: Оріховський Яків...).

Савич Василій Савич (? – 1714 р.), Лубенський полковий сотник (з 1695 р., можливо з перервами), полковий осавул (1698 – 1700 рр.), Лубенський наказний полковник (1708 р.), Лубенський полковник (листопад 1709 – травень 1714 рр.), с. 17, 18, 19, 25, 26, 41, 43, 47.

Його дружина: Савичева Анна Василівна (? – не ран. 1737 р.), вдова, с. 18, 41.

Отчим Лубенського полковника Василія Савича: Андрій Яковлев (Яковлевич), Лубенський полковий обозний, Лубенський полковий суддя, с. 41.

Діти полковника Василія Савича та його дружини Анни, с. 18; їхні ж сини згадані поіменно: Петро Васильович Савич (? – не пізн. 1765 р.), бунчуковий товариш (1725 – 1745 рр.), с. 41; Василь Васильович Савич (? – не ран. 1765 р.), бунчуковий товариш, с. 41.

Самойлович Іван Самійлович (Попович) (поч. 1630-х рр. – 1690 рр.), генеральний суддя (1669 – 1672 рр.), гетьман Війська Запорізького (1672 – 1687 рр.), с. 16, 20 – 21.

Свічка Леонтій Назарович (Левко Назаренко) (? – 1699 р.), полковник Лубенський (1688 – 1699 рр.), с. 27, 38, 39, 44, 46.

Жінка полковника Леонтія Свічки (Домнікія Марти-
нівна Лещенко) (? – не ран. 1709 р.), теща Пирятинського
сотника Григорія Корнеєва, с. 38.

Зять їхній (див.: Корнеєв (Корнієвич) Григорій...).

Їхні сини, с. 38.

Їхні сини поіменно: Свічка Лук'ян Леонтійович (? –
1735 р.), бунчуковий товариш (1718 – 1735 рр.), с. 39, 46;
Свічка Василій Леонтійович (? – 1714 р.), значний війсь-
ковий товариш (1702 р.), с. 27, 44.

Онук полковника Свічки, син Василя Свічки: Свічка
Стефан Васильович (? – 1720 р.), знатний військовий
товариш (1719 р.) с. 43 – 44.

Дружина Стефана Свічки: Ірина Петрівна, с. 43. (Див.
ще: Милорадович Ілля...).

Син (?) Стефана Свічки, внук Василя Свічки (Олексій?),
с. 43.

Семен Євстафіїв (див.: Ілляшенко Максим...).

Серафіон, ігумен Сорочинського Михайлівського мона-
стиря, с. 67, 70.

Сидір, перший поселенець с. Сидори, с. 25.

Скоропадський Іван Ілліч (бл. 1646 – 1722 рр.), гетьман
Війська Запорізького (1708 – 1722 рр.), с. 17, 18, 19, 20, 21,
22, 23, 24, 25, 33, 35, 36, 37, 39, 41, 42, 43, 48, 49, 56 – 57, 70.

Дочка гетьмана Скоропадського, Гетьманівна Скоро-
падськівна, пані Толстая Уляна Іванівна (1703 – 1733 рр.),
с. 39, 45.

Сотники, с. 40, 50.

Старожили Лубенського полку, с. 14, 16, 18, 50.

Старшина військова Генеральна, с. 39, 47, 49.

Старшина городова, с. 50.

Старшина полкова, с. 40, 49 – 50.

Старшина сотенна, с. 50.

Старшина тамошня городова, с. 30, 31, 32.

Требинський Славуї Миколайович, воєвода венетіанський (до 1716 р.), сотник Іркліівський (з 1716 р.), наказний полковник Переяславський, с. 19, 25, 35, 36, 41.

Його прикажчик (див. Прикажчик...).

Дружина Славуя Требинського, (до нього – жінка Василя Піковця), с. 19, 25, 35, 36, 41.

Трофим Михайлов, с. 67.

Троцький Максим (? – 1712 р.), Лубенський полковий писар (1697 – 1704 рр.), Лубенський полковий суддя (1710 – 1712 рр.), с. 43.

Його дружина, Євдокія Іванівна (Кулябкіна), вдова, с. 43.

Їхні сини, с. 43.

Туровський (Турковський) Михайло (? – не ран. 1731 р.), Мглинський сотник (1706 – 1707 рр.), генеральний писар (з 16. 12. 1728 р.), с. 76.

Урядники (Чигрин-Дубровські), с. 35.

Хмельницький Богдан (1595 – 1657 рр.), гетьман Війська Запорізького (1648 – 1657 рр.), с. 33, 67.

Хмельницький Юрій (1641 – 1685 рр.), гетьман Війська Запорізького (1659 – 1663 рр.), князь України у васалітеті Османської імперії (1678 – 1681 рр.; 1685 р.) с. 33.

Ходолій Мойсій (див.: Вакулович...).

Ченці Переяславського Вознесенського монастиря (переяславські законники), с. 34, 36, 37.

Ченці (законники) Київського Миколаївського пустинного монастиря, с. 66, 69.

Ченці Київського Михайлівського золотоверхого монастиря, с. 34.

Ченці Лубенського полку Мгарського Преображенського монастиря, с. 33, 34.

Ченці Сорочинського Михайлівського монастиря, с. 67.

Шаргородський Григорій, значковий товариш, с. 42.

Шаховський Олександр(?) Іванович, князь, с. 28, 46.

Шляхта польська, с. 67.

Шолудько, Шолутченко (див.: Ілляшенко...).

Географічний покажчик¹

- Аврамівка, село, с. 57, 59, 72.
Александрівка (див.: Олександрівка).
Алексіївка (див.: Олексіївка).
Альшанці (див.: Ольшанка).
Багачка (Богачка), м-ко, с. 62, 65, 75.
Бакумівка, село Миргородської полкової сотні, с. 55, 68;
Сорочинської сотні, с. 66.
Бакумівка, село Хорольської сотні, с. 64, 74.
Балаклійка (Балаклія), м-ко, с. 65, 75.
Баранівка, село, с. 66, 76.
Батурин, місто, с. 16.
Березняки, село, с. 30, 51.
Березова Рудка, слобідка, с. 29, 44.
Березоточа, село, с. 31, 51.
Біївці (Бієвці), село, с. 31, 51.
Білики (Беляки), село Миргородської полкової сотні, с.
63, 73.
Білоусівка, село Пирятинської сотні, с. 31, 32, 52.
Білоусівка, село Чорнуської сотні, с. 40, 45.
Білоцерківка, м-ко Білоцерківської сотні, с. 61, 65, 75.
Білоцерківці, село Пирятинської сотні, с. 28, 44.
Біляки, село Хорольської сотні, с. 64, 74.
Бовбасівка, село, с. 64, 74.
Богомолівка, село, с. 64, 74.
Бодаква, село, с. 34.

¹ До однакових та схожих назв поселень у покажчику додаємо уточнення: з яких вони сотень. У покажчику також згадані ті поселення Переяславського, Гадяцького і Полтавського полків, які є в зведених статистичних таблицях (сс. 79 – 95).

Бориси (Борисівка), село*, с. 66.
Борки, село Білоцерківської сотні, с. 65, 75.
Борки, місто, м-ко Ковалівської сотні Гадяцького полку, с. 94.
Броварки, село, с. 60, 71, 72.
Бубни, село, с. 31, 52.
Бурімка (Бурумля), село, м-ко, с. 16, 17, 47.
Бурімка, річка, с. 16.
Вищий Булатець, село, с. 30, 51.
Валифоровка (див.: Олефірівка).
Василки (Васильки), сільце, с. 29, 45.
Васютинці, село Іркліївської сотні Переяславського полку, с. 79.
Велика Селецька, село, с. 30, 50.
Вергуни, село, с. 57, 68.
Вереміївка, м-ко Чигирин-Дубровської сотні, с. 23, 24, 42.
Вечурки (Вечірки), село, с. 39.
Вишняки, село, с. 63, 74.
Власівка, м-ко, с. 60, 64, 74.
Воронинці (Воронки), село Лубенської сотні, с. 30, 51.
Воронки (Вороньки), село Городиської сотні Лубенського полку, с. 15, 16, 49.
В'язівок, село, с. 33, 34.
Галицьке, село*, с. 37, 41.
Гапонівка, село, с. 29.
Голтва, м-ко Голтвянської сотні, с. 65, 75.
Гонці, село, с. 22, 42.
Горби, село, с. 25, 26, 43.
Горкушинці, село*, с. 63, 74.

Городище, м-ко Городиської сотні Лубенського полку, с. 15, 16, 32, 49.

Городище, село, слобідка Пирятинської сотні, с. 27, 43.

Городище, м-ко Городиської сотні Миргородського полку, с. 66, 69.

Горошин, м-ко, с. 23, 30, 51.

Грабарівка (Григорівка), село, с. 28, 44.

Гребище, село (чи присілок до с. Ісачки), с. 20, 41.

Гримячка (Гримяче), село Комишнянської сотні Гадяцького полку, с. 95.

Гриньки, присілок до с. Горбів, с. 25, 26, 43.

Губське, село, с. 23, 30, 31, 42, 51.

Гурбинці, село, с. 28, 44.

Гусине, село, с. 26, 43.

Давидівка, село, с. 28, 44.

Дащенки (Дощенки), село, с. 28, 44.

Дейманівка, село, с. 39.

Демидівка, сільце Решетилівської сотні Полтавського полку, с. 94.

Денисівка, село, с. 27, 43.

Дмитрівка, село, с. 64, 75.

Дніпро, річка, с. 23, 25, 35, 66, 67.

Довгалівка (Довгалювка), село, с. 63, 73.

Дубина(?) Мозоліївська, с. 35.

Духове (Духова), село, с. 30.

Єньки, село, село*, с. 58, 59, 71, 72.

Єньківці (Юнковці), село, с. 30, 31, 51.

Єресьок (Єресок) (див.: Яреськи).

Єрки, село Миргородської полкової сотні, с. 63, 74.

Єрки (див. Юрки)

Єрківці, село, с. 22, 48.

Ждани, село, с. 29, 40, 45.
Жовнин, м-ко, с. 31, 51.
Жуки, село, с. 66.
Загреблі, село, с. 32.
Загрунівка, село*, присілок до м-ка Борки Ковалівської сотні Гадяцького полку, с. 94.
Заїчинці, село, с. 64, 74.
Запсілля, село, с. 65, 75.
Заріччя Заудайське (Удайське), с. 15, 49.
Засулля, передмістя м. Ромни, Заріччя Роменське, с. 15.
Засулля, передмістя м. Лубни, с. 30, 51.
Злодіївка, село*, с. 62, 70.
Золотухи, село, с. 31, 32, 52.
Зубані, село Остапівської сотні, с. 61, 71.
Зубівка, село Миргородської полкової сотні, с. 63, 73.
Зуєвці, село, с. 63, 74.
Іванівка, село, с. 82.
Іркліїв, м-ко Іркліївської сотні Переяславського полку, с. 36, 79.
Ісачки, село, с. 20, 21, 41.
Кагамлик, село, с. 64, 74.
Калайдинці, село, с. 21, 22, 42.
Каленики, село, с. 65, 75.
Калкаїв, село, с. 20, 30, 50.
Канівці (Каневці), село Іркліївської сотні Переяславського полку, с. 79.
Каплинці, село, с. 31, 52.
Карпилівка, село, с. 27, 41.
Кейбалівка, село, с. 31, 52.
Кибинці, село, с. 55, 70.
Києво-Печерський монастир, с. 79.

Київський Золотоверхий Михайлівський монастир, с. 34.

Київський Миколаївський пустинний монастир, с. 66, 69.

Клепачі, село* Лубенської сотні, с. 21, 42.

Клепачі, присілок до с. Шишак Хорольської сотні, с. 56, 70.

Кліщинці, село, с. 24, 41.

Княжа Лука, село*, с. 64, 74.

Ковалі, село Хорольської сотні, с. 58, 71.

Ковалівка (Ковалювка), місто, м-ко Ковалівської сотні Гадяцького полку, с. 94.

Комишня, місто Комишнянської сотні Гадяцького полку, с. 95.

Кононівка (Коновка), село, с. 30, 31, 51.

Компанієвка, село, с. 92.

Корніївка, село*, с. 27, 43.

Короваї, село, с. 38, 39, 46.

Коровинці, село, с. 40.

Котлов, село Іркліївської сотні Переяславського полку, с. 79.

Кохнівці (Кохнувці), село*, с. 64, 74.

Кременчук, м-ко, с. 64, 74.

Крива Руда, річка, с. 36, 37, 45.

Кривуші, село*, с. 64, 74.

Круподеринці, село, с. 31, 32, 52.

Крутий Берег, село, с. 15, 16, 49.

Кулажинці, село, село*, с. 27, 44.

Лазірки, село, с. 27, 43.

Ламанова, село*, с. 65, 75.

Лебехівка, слобідка, с. 37, 43.

Лесяки, село*, село, с. 28, 44, 48.
Липове, село, с. 23, 24, 42.
Литвяки, село, с. 20, 41.
Лихолітки, село Іркліївської сотні Переяславського полку, с. 79.
Ломаки, село, с. 32, 52.
Лубни, місто, с. 30, 51.
Лужки, село*, с. 66.
Лука (Луки), село в Лубенській сотні, с. 33, 34.
Лука, село Лохвицької сотні, с. 47.
Лукомль (Луком'є, Лукім'я), м-ко, с. 18, 30, 50.
Лутчки (Лучка), село* Сенчанської сотні, с. 29, 45.
Лялинці, село, с. 34.
Лящівка, річка, с. 19.
Лящівка, село, с. 19, 41.
Максимівка, село, с. 66.
Мала Росія, Малоросія, с. 15, 54, 67.
Мала Селецька, село, с. 30, 50.
Малютинці, село, с. 28, 44.
Мальці, село, с. 63, 74.
Манжелія (Манжелійка), м-ко, с. 65, 75.
Мануйлівка, село, с. 65, 75.
Матвіївка, село Чигрин-Дубровської сотні, с. 25, 41.
Матвіївка, село Лукомської сотні, с. 30, 51.
Матяшівка, село Шишацької сотні, с. 63; Устивицької сотні, с. 70.
Мацківці, село, с. 30, 50.
Мгар, село, с. 33, 34.
Мгарський Преображенський монастир, с. 33, 34.
Мелехи (Мелихи), підварки, село, с. 15, 16, 32, 49.

Миклашівка (Маклашівка), село, село* Чигрин-Дубровської сотні, с. 23, 24, 42.

Миклашівка (Митлашівка?, Милошевка), село Пирятинської сотні, с. 31, 32, 52.

Милюшки, село, с. 56, 71.

Миргород, город, м-ко, с. 63, 73.

Митченки, село, с. 31, 52.

Михнівці, село, с. 30, 50.

Многа, річка, с. 16.

Мозолівський (Мозулівський) став, с. 35.

Мозоліївка (Мозулівка), слоб., с. 35, 36, 41.

Мозоліївська дубина(?) (див.: Дубина(?) Мозоліївська).

Мокляки (Макляки), село, с. 32, 45.

Мохнач, село, с. 19, 20, 49.

Мусіївка (Мойсієвка), село, с. 17, 47, 48.

Нижній Булатець, село, с. 30, 51.

Наріжжя, слобідка, с. 20, 48.

Недогарок, село, с. 64, 74.

Новаки, село, с. 21, 42.

Оболонь, село, с. 45.

Обухівка, село, с. 72, 76.

Овсюки (Овчюхи), село, с. 31, 32, 52.

Окоп, село, с. 20, 21, 41.

Олександрівка, село Лукомської сотні, с. 30, 50.

Олександрівка, село* Лубенської сотні, с. 22, 47.

Олексіївка, село, с. 64, 74.

Олефірівка (Валифоровка), село, с. 66, 76.

Ольшанка (Ольшанці, Вільшанка), село, с. 33.

Омельник, м-ко, с. 65, 75.

Онушки, село, с. 18, 48.

Опанасівка, село*, с. 66, 76.

Опришки, село*, с. 66.
Оржиця, м-ко, с. 30, 51.
Ороби, село, с. 30, 31, 51.
Остап'є (Остапівка), м-ко Остапівської сотні, с. 65, 75.
Остапівка, село Пирятинської сотні, с. 31, 32, 52.
Перевіз, село, с. 63, 68.
Перервинці, село, с. 28, 44.
Переяславський Вознесенський монастир, с. 34, 36.
Петрівці, село, с. 63, 74.
Пирого, село, с. 66.
Пирятин, місто, м-ко, с. 31, 52.
Підмонастирня слобідка (див.: Слобідка Підмонастирська).
Піски, село, с. 33.
Піщана, село, с. 64, 74.
Плехів, село, с. 29, 30, 50.
Плютинці, фільварки, село, с. 22, 23, 41.
Повстин, село, с. 27, 43.
Погоріле (Погорілець), село, село*, с. 23, 24, 42.
Погреби, село, с. 66.
Польська держава, с. 67.
Польська область, с. 55.
Попівка, село Миргородської полкової сотні, с. 55, 68.
Попівка, село Хорольської сотні, с. 64, 74.
Попівка, село Голтвянської сотні, с. 65, 75.
Портянки, село, с. 63, 69.
Поставмуки, село, с. 15, 16, 49.
Потоки (Поток), м-ко, с. 60, 64, 75.
Приходці (Приходьки), село, с. 31, 52.
Пулинці (Полниці), село, с. 23, 41.
П'ятигорці, село, с. 30, 51.

- Радиловка (Радалівка), село, с. 56, 57, 71.
- Ревбинці, село Іркліївської сотні Переяславського полку, с. 79.
- Решетилівка, м-ко Решетилівської сотні Полтавського полку, с. 94.
- Решетилівочка, село Багацької сотні, с. 65, 75.
- Романівка (Романовка), село Ковалівської сотні Гадяцького полку, с. 95.
- Ромни, місто, с. 15.
- Ромоданівський шлях, с. 39.
- Савинці, село Пириятинської сотні, с. 31, 32, 52.
- Савинці, село Сорочинської сотні, с. 63, 68.
- Самосідовка на Кривій Руді, слобідка Лукомської сотні, с. 37, 45, 46.
- Сасинівка, село, с. 28, 44.
- Селецька (див.: Велика Селецька).
- Сенча, місто, м-ко, с. 32, 52.
- Сидори, приселок до с. Горби, с. 25, 26, 43.
- Скоробогатьки (Скоробогатьки), село, с. 29, 45.
- Сліпорід, річка, с. 38.
- Слобідка Корнеєва (Корнієвича), сотника Пириятинського, слоб. Пириятинської сотні, с. 38, 46.
- Слобідка Корнієвичевої (Марини), слоб. сотні Пириятинської, с. 38, 46.
- Слобідка на Руді (див.: Самосідовка...).
- Слобідка новопоселена Івана Гамалії, слоб. Сенчанської сотні, с. 39, 46.
- Слобідка Підмонастирська (Підмонастирня), слоб. в Сорочинській сотні, с. 67, 70.

Слобідка при долині річки Кривої Руди (перейславських законників), слоб. Чигирин-Дубровської сотні, с. 36, 37.

Слобідка, село* Городиської сотні Лубенського полку, с. 15, 16, 32, 49.

Слобідка, село Миргородської полкової сотні, с. 56, 69.

Смотрик, село*, с. 28, 44.

Снітин, село, пусте городище, с. 20, 21, 41.

Сорочинський Михайлівський монастир, с. 67, 70.

Сорочинці, село Миргородської полкової сотні, с. 63, 73.

Сорочинці, місто, м-ко Сорочинської сотні, с. 66, 76.

Став (Мартина Кодинця) біля слобідки Самосідовки і хутора, с. 37.

Став Мозоліївський (див.: Мозолівський став).

Стайки, село, с. 58, 69.

Старе, село Іркліївської сотні Переяславського полку, с. 79.

Степ біля р. Кривої Руди, с. 45.

Степ вільний Пирятинський, с. 38 – 39.

Степ до Ромоданівського шляху, с. 39.

Степ сотенний Лукомський, с. 37.

Степ сотенний Пирятинський, с. 38.

Степ сотенний Чигрин-Дубровський, с. 36, 37.

Сула, річка, с. 21, 23, 37.

Сулак, річка на Північному Кавказі, яка впадає в Каспійське море; згадана, у зв'язку з «низовим походом на Сулак» (низовий сулацький похід), с. 38, 57.

Суша Оржиця, річка, с. 38.

Сухорабівка, село, с. 60, 68.

Тарандинці, село, с. 30, 31, 51.

Твердохліби (Твердохлібовка), село*, с. 66.

Терни, село, с. 33, 34.
Тишки, село, с. 30, 31, 51.
Тройняки, село, с. 64, 74.
Трояновка (Троянівка), село Ковалівської сотні Гадяцького полку, с. 95.
Трубайці, село, село* Хорольської сотні, с. 64, 74.
Турбаї, село Остапівської сотні, с. 61, 69.
Тухи, село, с. 62, 69.
Удай, річка, с. 16, 49.
Україна, с. 67.
Усовка, село, с. 31, 52.
Устивиця (Уцтивиця), м-ко, с. 65 – 66, 76.
Федорівка (Фидровка), село, с. 60, 68.
Харківці, село, с. 31, 52.
Хвощівка, село, село*, сільце, с. 58, 59, 71, 72.
Хелепці (Хлебці), село, с. 30, 31, 51.
Хитці, село Сенчанської сотні, с. 32, 52.
Хитці, село в Лубенській сотні, с. 33, 34.
Хлебці (Хлібці ?), село, с. 31.
Хлопчовка, село Ковалівської сотні Гадяцького полку, с. 95.
Хомутець, м-ко, с. 55, 68.
Хорол, місто, м-ко, с. 63, 74.
Хорошки, село Лубенської сотні, с. 20, 21, 41.
Хорошки, село Лубенської сотні, с. 22, 41.
Хорошки, село Голтвянської сотні, с. 65, 75.
Хрулі, село, с. 34.
Худоліївка (Ходоліївка), село, с. 18, 19, 41.
Хутір біля слоб. Корнеєва (Григорія), хут. сотні Пирятинської, с. 38.

Хутір біля слоб. Корнієвичевої (Марини), хут. сотні Пирятинської, с. 38.

Хутір біля слоб. Самосідовки (Мартина Кодинця), хут. сотні Лукомської, с. 37.

Хутір Івана Рубана, хутір переяславських ченців біля слобідки., хут. Чигирин-Дубровської сотні, с. 36, 37.

Хутори, село* Сорочинської сотні, с. 66, 76.

Черевки, село Лубенської сотні, с. 30, 51.

Черевки, село Миргородської полкової сотні, с. 56, 72.

Чигирин, місто, с. 16.

Чигирин-Дуброва, місто, с. 31, 35, 36, 51.

Чорнобай, село, Іркліївська та Кропивнянська сотні Переяславського полку, с. 79.

Чудновці, село, с. 30, 31, 51.

Шахворостівка, сільце, с. 56, 71.

Шеки, село, с. 20, 21, 41.

Шершнівка, село, с. 21, 22, 42.

Шилівка, село, с. 65, 75.

Шишаки, село Хорольської сотні, с. 56, 70.

Шишаки, місто, м-ко Шишацької сотні, с. 62, 69.

Шкурати (Шкуратівка), село, с. 28, 44.

Шостаківка (Шестоковка), село, с. 64, 74.

Шушвалівка, село*, с. 31, 51.

Юрки (Єрки), село Голтвянської сотні, с. 65, 75.

Юсківці, село Сенчанської сотні, с. 29, 45.

Юсківці, село Лукомської сотні, с. 38, 46.

Яблунів (Яблунівка), м-ко, с. 31, 52.

Яреськи (Яреськівка), м-ко, с. 62, 66, 76.

Ярмаки, село, с. 56, 71.

Яроші, село, с. 66.

Яцини, село, с. 31, 52.

Список використаних джерел¹

Архівні джерела (оригінали або мікрофотокопії)

1. ЦДІАК України. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 19345.
2. ЦДІАК України. – Ф. КМФ-7. – Оп. 2. – од. збір. 9.
3. ЦДІАК України. – Ф. КМФ-7. – Оп. 2. – од. збір. 10.
4. ЦДІАК України. – Ф. КМФ-7. – Оп. 2. – од. збір. 11.
5. ЦДІАК України. – Ф. КМФ-7. – Оп. 2. – од. збір. 12.
6. ЦДІАК України. – Ф. КМФ-7. – Оп. 2. – од. збір. 13.
7. ЦДІАК України. – Ф. КМФ-7. – Оп. 2. – од. збір. 14.

Інші

8. Адміністративно-територіальний устрій Лівобережної України 50-х років XVIII ст.: каталог населених пунктів (за арх. матер. подат. реєстрів) / АН УРСР. Археогр. комісія та ін.: Упоряд. Т. Н. Цимбал; наук. конс. В. В. Страшко; відп. ред. В. А. Смолій. – К., 1990 р.

9. Бридун Т. Записки Т. Бридуна. Г. Хорол і його повіт. ІР НБУВ, Ф. Х., справа 11510.

10. Бридун Т. Місто Хорол та його повіт. Машинописна копія з приватної збірки.

11. Волошин Юрій. Історична демографія в сучасній Україні: Повернення. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://historians.in.ua/index.php/institutsiji-istorichnoji-nauki-v-ukrajini/1167-yurii-voloshyn-istorychna-demohrafiya-v-suchasniy-ukrayini-povernennya>

12. Генеральное слѣдствие о маетностяхъ Переяславскаго полка (1729 – 1731 г.). Подгот. В. Мякотинъ. Х., 1896.

¹ Зазначено основні джерела.

13. Генеральне слідство про маєтності Полтавського полку 1729 – 1730 / Упор. Бутич І. Л. – Полтава: ВАТ Видавництво «Полтава», 2007. – 176 с.
14. Заруба В. М. Адміністративно-територіальний устрій та адміністрація Війська Запорозького у 1648 – 1782 рр. – Д.: ПП «Ліра ЛТД», 2007. – 380 с. (Ілюстр.).
15. Изъ исторіи селъ и селянъ Лѣвобережной Малоросіи / Киевская старина, 1891, № 11, сс. 216 – 231.
16. Клименко П. Компути та ревізії XVIII ст. (Відбитка з т. III «Українського Археографічного збірника»). – К., ВУАН, 1930. – 185 с.
17. Кривошея В. В. Козацька еліта Гетьманщини. – К.: ІПіЕНД імені І. Ф. Кураса НАН України 2008. – 452 с.
18. Лазаревскій А. М. Историческіе очерки Полтавской Лубенщины XVII – XVIII вв. / ЧИОНЛ, Книга 11, 1896 г.
19. Модзалевскій В. Л. Малоросійскій родословникъ, Т. 1 (А – Д). – К., 1908.
20. Модзалевскій В. Л. Малоросійскій родословникъ, Т. 2 (Е – К). – К., 1910.
21. Модзалевскій В. Л. Малоросійскій родословникъ, Т. 3 (Л – О). – К., 1912.
22. Модзалевскій В. Л. Малоросійскій родословникъ, Т. 4 (П – С). – К., 1914.
23. Модзалевскій В. Л. Малоросійскій родословник, Т. 5, Вип. 1. – К., 1996.
24. Модзалевскій В. Л. Малоросійскій родословник, Т. 5, Вип. 2. – К., 1998.
25. Модзалевскій В. Л. Малоросійскій родословник, Т. 5, Вип. 3. – К. – СПб., 2004.
26. Модзалевскій В. Л. Малоросійскій родословник, Т. 5, Вип. 4. – К. – СПб., 2004.

27. Модзалевський В. Л. Малоросійський родословник, Т. 5, Вип. 5. – К. – СПб., 2004.
28. Описи Київського намісництва 70-80-х років XVIII ст.: Описово-статистичні джерела / АН УРСР. Археогр. комісія та ін.: Упоряд. Г. В. Болотова та ін.; Редкол.: П. С. Сохань (відп. ред.) та ін. – К.: Наук. думка, 1989. – 393 с.
29. Падалка Л. Прошлое Полтавской территории и её заселение: Исследования и материалы с картами / Изд. Полтавской Ученой Архивной Комиссии. – Полтава: Т-во Печатного Дела (типогр. бывш. Дохмана), 1914. – X + 238 с.
30. Присяга Миргородського полку 1718 року / опрацювали Д. Вирський і Р. Москаленко. – К.: Інститут історії України НАН України, 2012. – 233 с.
31. Рудницький Ю. Ієремія Вишневецький: спроба реабілітації. – Львів: ЛА «ПІРАМІДА», 2008. – 300 с.
32. Сердюк Ігор. Полкових городів обивателі: історико-демографічна характеристика міського населення Гетьманщини другої половини XVIII ст. [Текст] = People of regimental towns: historical-demographic characteristics of the urban population of the Hetmanschyna in the second half of the XVIIIth century : монографія / Ігор Сердюк. – Полтава: ТОВ “АСМІ”, 2011. – 304 с.
33. Сокирко О. Лицарі другого сорту. Наймане військо Лівобережної Гетьманщини 1669 – 1726 рр.: Наукове видання. – К.: Темпора, 2006. – 280 с.: іл.
34. Справочная клировая книга по Полтавской епархии на 1912 годъ. – Полтава, 1912. – 303 с.
35. Україна – козацька держава. Ілюстрована історія українського козацтва у 5175 фотосвітлинах. – К., 2004.

36. Швидько Г. К. Компут і ревізія Миргородського полку 1723 р. – Дніпропетровськ: Національний гірничий університет, 2004. - 335 с.

Карти

37. Военно-топографическая карта Полтавской губернии. 1863 – 1878. Масштаб 3 вер. в дюймѣ.

38. Генеральная карта Малой Россіи. НБУВ. Фонд картографіі, од. збір. 13824, 1850 р. (*рік помилково(?) – М. К.*).

39. Карта Боплана. Delineatio Generalis. Camporum Desertorum vulgo Ukraina. Cum adjacentibus Provinciis. Bono publico ere cta per Guilhelmum le Vaſeur de Beauplan S.R.M.^{tis} Architectum militarem et Capitaneum, 1648 р.

40. Карта Боплана. Ukrainæ pars, quæ Kiovia palatinatus Vulgo dicitur. Per Guilhelmum le Vaſeur de Beauplan S.R.M. Polonice Architectum militarem etc.», бл. 1650 р.

41. Карта «Київська митрополія. Адміністративно-територіальний устрій за реєстром храмів 1780 – 1783 рр.» / з книги: Прокоп'юк О. Київська митрополія: топографія посвят. Реконструкція реєстру храмів за відомостями про церковнослужителів (1780–1783). – К.: ДП “НВЦ “Пріоритети”, 2012. – 208 с.

42. Карта Киевскаго намѣстничества. Соч. А. Вильбрехт, 1792 г.

43. Карта Киевской губернии. Здѣланна въ 1784 году. НБУВ. Фонд картографіі, од. збір. 22099.

44. Карта «Території, що відійшли до Слов'яно-Херсонської та Переяславсько-Бориспільської єпархій у 1776, 1777 рр.» / з книги: Прокоп'юк О. Київська митрополія: топографія посвят. Реконструкція реєстру храмів за відомостями

мостями про церковнослужителів (1780–1783). – К.: ДП “НВЦ “Пріоритети”, 2012. – 208 с.

45. Карти повітів Київського намісництва / з книги: Описи Київського намісництва 70 – 80-х років XVIII ст.: Описово-статистичні джерела / АН УРСР. Археогр. комісія та ін.: Упоряд. Г. В. Болотова та ін.; Редкол.: П. С. Сохань (відп. ред.) та ін. – К.: Наук. думка, 1989. – 393 с. – *(кольорова вставка між сс. 288 – 289 – М. К.)*.

46. Спец. Карта Европейской Россіи. Изд. Воен. Топ. Отдѣла Главнаго Штаба. 31 (лист). Масштабъ въ Англійск. дюймѣ 10 Русск. верстѣ или 1:420000. Начата въ Октябрѣ 1865 года. Подъ редакц. Генер. Штаба Подполк. Стрѣлбицкаго.

47. Спец. Карта Европейской Россіи. Изд. Воен. Топ. Отдѣла Главнаго Штаба. 32 (лист). Масштабъ въ Англійск. дюймѣ 10 Русск. верстѣ или 1:420000. Начата въ Октябрѣ 1865 года. Подъ редакц. Генер. Штаба Подполк. Стрѣлбицкаго.

48. Спец. Карта Европейской Россіи. Изд. Воен. Топ. Отдѣла Генеральн. Штаба. 46 (лист). Масштабъ въ Англійск. дюймѣ 10 Русск. верстѣ или 1:420000. Изд. 1912 г.

49. Спец. Карта Европейской Россіи. Изд. Воен. Топ. Отдѣла Главнаго Штаба. 47 (лист). Масштабъ въ Англійск. дюймѣ 10 Русск. верстѣ или 1:420000. Начата въ Октябрѣ 1865 года. Подъ редакц. Генер. Штаба Подполк. Стрѣлбицкаго.

50. Спец. Карта Зап. Части России Г. Л. Шуберта. ХІІ. Исправлено по 1-е Января 1868 года. (Масштаб: 10 верст в 1 дюймѣ). / НБУВ, Фонд картографіі, од. збір. 6579.

51. Спец. Карта Зап. Части России Г. Л. Шуберта. XLII. Исправлено по 1-е Генваря 1842 года. (Масштаб: 10 верст в 1 дюймі).

52. Спец. Карта Зап. Части России Г. Л. Шуберта. XLVI. Исправлено по 1-е Генваря 1842 Года. (Масштаб: 10 верст в 1 дюймі).

53. Спец. Карта Зап. Части России Г. Л. Шуберта. XLVII. Исправлено по 1 Генваря 1842 года. (Масштаб: 10 верст в 1 дюймі).

Про автора

Костенко Микола Анатолійович народився в смт. Семенівка, що на Полтавщині. У 1994 р. закінчив Оболонську загальноосвітню школу I-III ст. Семенівського р-ну Полтавської області, в 1999 р. – Полтавський державний педагогічний інститут ім. В. Г. Короленка та здобув кваліфікацію вчителя математики і фізики, у 2005 р. – Полтавський університет споживчої кооперації України за спеціальністю "Економіка підприємства", у 2008 р. – аспірантуру КНЕУ імені Вадима Гетьмана за спеціальністю "Демографія, економіка праці, соціальна економіка і політика".

Цікавиться історичною демографією, історичним краєзнавством, є членом Всеукраїнського товариства «Прогрес» імені Тараса Шевченка.

Працює асистентом кафедри управління персоналом та економіки праці КНЕУ імені Вадима Гетьмана.

ЗМІСТ

Передмова заступника директора Інституту історії українського суспільства КНЕУ імені Вадима Гетьмана, к. і. н. Сацького П. В.	3
Слово автора-укладача	5
1. Генеральне слідство про маєтності Лубенського полку (витяги).....	14
2. Генеральне слідство про маєтності Миргородського полку (витяги).....	54
Список скорочень.....	77
Таблиця читання	78
Зведені статистичні таблиці сотенного устрою досліджуваної території.....	79
Персоналії.....	96
Географічний покажчик.....	110
Список використаних джерел.....	122
Про автора.....	128

Додаток. Карта «Хорольщина та навколишні землі в 1731 р.».

Науково-довідкове видання

Микола Анатолійович КОСТЕНКО

ХОРОЛЬЩИНА ТА НАВКОЛИШНІ ЗЕМЛІ
В ГЕНЕРАЛЬНОМУ СЛІДСТВІ ПРО МАЄТНОСТІ
1729 – 1731 РР.

Картографія

*Первинна картографічна основа та
наукове консультування: Д. Я. Вортман*

Складання карти: М. А. Костенко

*Виготовлення електронного варіанту та підготовка
карти до видання: Л. І. Криницький*

Підписано до друку 16.09.2014 р. Формат 60x84 1/16.
Друк лазерний. Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman.
Ум. друк. арк. 7,4. Тираж 100 прим.

Електронна поштова адреса автора: mykkostenko@ukr.net

ТОВ «Центр учбової літератури»
вул. Лаврська, 20 м. Київ

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів
видавничої продукції ДК № 2458 від 30.03.2006 р.